

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

นโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

**THE POLICY AND SPORT DEVELOPMENT PROJECTS FOR AN
EXCELLENCE OF DHURAKIJ PUNDIT UNIVERSITY**

อาจารย์สุรินทร์ รอดเมือง

อาจารย์อชิพัทธ์ ดาดี

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2552

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิภา ทังวงศ์ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ฐิติ ลาภอนันต์ ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก้ไข รวมทั้งเป็นกำลังใจในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่ให้ทุนสนับสนุนในการทำการวิจัยและขอขอบคุณ ศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่ความช่วยเหลือแนะนำแก้ไขในการทำ วิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณบุคลากรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์และญาติพี่น้องที่กรุณาช่วยสนับสนุนให้ กำลังใจและความช่วยเหลือมาโดยตลอด

อาจารย์สุรินทร์ รอดเมือง

อาจารย์อชิพัทธ์ ดาดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	2
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	5
กิตติกรรมประกาศ.....	8
สารบัญตาราง.....	11
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายการพัฒนาคุณภาพเพื่อความเป็นเลิศ	6
วัตถุประสงค์ของการพัฒนาคุณภาพเพื่อความเป็นเลิศ.....	9
แนวทางการพัฒนาคุณภาพเพื่อความเป็นเลิศของประเทศไทย.....	9
ประวัติความเป็นมาของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	13
ประวัติมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	19
โครงการทุนผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	22
สถิติผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 34 – 37.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	41
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ.....	43
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ	46
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและโครงการ พัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ.....	48
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	49
สรุปผลการวิจัย.....	51
อภิปรายผลการวิจัย.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	56
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	60
แบบสอบถาม.....	60

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและคำร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ.....	41
2 จำนวนและคำร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ....	41
3 จำนวนและคำร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	42
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬา ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย	43
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬา ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของผู้ฝึกสอน	44
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬา ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของนักกีฬา	45
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	46
8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ.....	46
9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	47
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น.....	47

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : นโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

ผู้วิจัย : อาจารย์สุรินทร์ รอดเมืองและอาจารย์อริพัทธ์ ดาดี

สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปีที่พิมพ์ : 2552

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษานโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ และเพื่อหาแนวทางในการวางแผนส่งเสริมพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัย ฯ ผู้วิจัยได้กลุ่มประชากรทั้งหมด 456 คนและ ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรทั้งหมด 456 ชุด ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 456 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance) หากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้าน

1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านนโยบายของการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ รองลงมาคือ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ ส่วนอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการบริหารและพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ตามลำดับ

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของผู้ฝึกสอน พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของผู้ฝึกสอน ในภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อ

2.4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร
มหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน
เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและ
โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับ
หน่วยงานอื่น ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ .05

ABSTRACT

Title : The Policy and Sport Development Projects for an Excellence of Dhurakij Pundit University
Author : Ajarn Surin Ruadmuang and Ajarn Athipach Dadee
Institute : Dhurakij Pundit University
Published : Year: 2009

The purpose of this research is to study the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University by using the comparison between university's staff, trainers and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in order to make a plan for the excellence projects. The 456 questionnaires were distributed to a group of population by the researchers, and 456 questionnaires were returned which is 100% of the distributed questionnaires. The data was analyzed by using an instant program calculating for percentage, mean, standard deviation, and one-way analysis of variance by examining the pair-differentiation follows from Scheffe's method.

The results of research are as following:

1. Opinion about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University from university's staff, trainers, and athletes which is including of 4 aspects;

1.1 The opinion from university's staff about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University states that staffs mostly agree with the policy. While considering in each aspects, most of the opinions are in the mostly agree level, excluding the cooperation with other departments aspect which is in the agree level. The aspects which are in the mostly agree level arranging from the most to less is the policy for sport development for an excellence, the role and duty of the sport management for an excellence, and the sport management and development for an excellence.

1.2 The opinion from trainers about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University states that trainers mostly agree with the policy. While considering in each aspects, the opinion of all aspects are in the mostly agree level; the policy for sport development for an excellence, the sport management and development for an excellence, the role and duty of the sport management for an excellence, and the cooperation with other departments accordingly.

1.3 The opinion from athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University states that athletes mostly agree with the policy. While considering in each aspects, the opinion of all aspects are in the mostly agree level; the policy for sport development for an excellence, the cooperation with other departments, the sport management and development for an excellence, and the role and duty of the sport management for an excellence accordingly.

2. The opinion comparison between university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University.

2.1 The deviation analysis comparing the opinion of university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in the policy for sport development for an excellence aspect shows that the opinion university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in the policy for sport development for an excellence aspect is not different with the statistically significance at level .05.

2.2 The deviation analysis comparing the opinion of university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in the role and duty of the sport management for an excellence aspect shows that the opinion university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in the role and duty of the sport management for an excellence aspect is not different with the statistically significance at level .05.

2.3 The deviation analysis comparing the opinion of university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in the sport management and development for an excellence aspect shows that the opinion university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in the sport management and development for an excellence aspect is not different with the statistically significance at level .05.

2.4 The deviation analysis comparing the opinion of university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in the cooperation with other departments aspect shows that that the opinion university's staff, trainers, and athletes about the policy and sport development projects for an excellence of Dhurakij Pundit University in the cooperation with other departments aspect is not different with the statistically significance at level .05.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศไทยในอนาคตเกิดขึ้นได้จากกระแสโลกาภิวัตน์และรากฐานทางเศรษฐกิจที่มีความมั่นคง มีความหลากหลายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศ จะเปิดโอกาสในการเสริมสร้างความรู้ และพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้เพิ่มมากขึ้น จะทำให้คนไทยมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ มีโอกาสในการกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง รวมทั้งมีส่วนร่วมคิด ร่วมสร้าง และได้รับประโยชน์จากการพัฒนามากขึ้น จึงเป็นก้าวแรกของการนำวิธีการใหม่ในการพัฒนาประเทศมาใช้ เพื่อจัดระเบียบทางเศรษฐกิจและสังคม ให้สามารถบรรลุถึงสถานะอันพึงปรารถนาของคนไทยในอนาคต โดยการปรับแนวคิดการพัฒนาจากเดิม ที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นหลักของการพัฒนาเพียงอย่างเดียวมาเป็น“การพัฒนาคน”เป็นศูนย์กลาง (มหาวิทยาลัยขอนแก่น กองแผนงาน, 2538) กีฬาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะพัฒนาคนในชาติให้เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีจิตใจสดชื่นแจ่มใสร่าเริง อันเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ กีฬาเป็นส่วนที่ส่งเสริมและสร้างสรรค์คุณธรรม และสามัคคีธรรมของประชากรได้เป็นอย่างดี ประณัย จันทรประดิษฐ์ (2524) ได้ให้ความเห็นว่า ที่สำคัญ การกีฬาสามารถที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพในด้านต่าง ๆ ดังที่ ชาญชัย เรืองขจร (2526) ได้กล่าวว่า การกีฬาในฐานะที่เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่ง ที่เป็นสื่อให้ผู้เล่น หรือ ผู้แข่งขันกีฬา ให้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ถึง 5 ประการ คือ

1. การพัฒนาการด้านสติปัญญา การเล่นกีฬานั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล ปรับปรับแก้ไข จากองค์ประกอบดังกล่าว ย่อมเป็นปัจจัยส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาได้อย่างแน่นอน
2. พัฒนาการด้านเจตคติ บุคคลที่เล่นกีฬาย่อมเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย มีความรู้สึกรักการออกกำลังกาย นั่นคือ มีเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย
3. พัฒนาการด้านทักษะ การเล่นกีฬาต้องอาศัยทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ในการดำรงชีวิตหลายประการ เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด เป็นต้น นอกจากนั้นยังพัฒนาทักษะเฉพาะของกีฬาประเภทนั้นด้วย
4. พัฒนาการด้านสมรรถภาพของร่างกาย การเล่นกีฬาเป็นการออกกำลังกาย ดังนั้นเมื่อออกกำลังกายเสมอ ย่อมพัฒนาสมรรถภาพของร่างกาย
5. พัฒนาการทางด้านสังคม การเล่นกีฬานั้น เป็นแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ ที่สังคมต้องการได้เป็นอย่างดี เช่น ความอดทน ความกล้าหาญ ความโอบอ้อมอารี ความสามัคคี ความเคารพต่อการแข่งขัน การร่วมมือ ฯลฯ เพราะการเล่นกีฬาย่อมเกิดสถานการณ์ที่ต้องใช้คุณลักษณะดังกล่าวในขณะที่เล่นกีฬา

นอกจากนี้แล้ว กีฬายังเป็นที่นิยมของคนทั่วไป จนปัจจุบันกีฬาได้กลายเป็นธุรกิจ ที่ทำรายได้ที่งดงามอีกอาชีพหนึ่ง ด้วยความสำคัญดังกล่าว จึงได้มีความพยายามที่จะพัฒนากีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในภาครัฐ และเอกชน ซึ่งในส่วนของรัฐบาลแล้ว ได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการการพัฒนากีฬา เพื่อยกมาตรฐานกีฬาของไทยให้เท่าเทียมอารยประเทศ สามารถเข้าทำการแข่งขันระดับนานาชาติ และพยายามผลักดันการที่จะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาหลายรายการ เช่น ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ หรือ โอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น ซึ่งในการที่จะพัฒนากีฬาของชาติให้เจริญก้าวหน้า จะต้องได้รับการสนับสนุนทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างเต็มที่และต่อเนื่อง ดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ (2533) ได้กล่าวว่า การวางแผนในการส่งเสริมพัฒนากีฬาให้เจริญก้าวหน้า ทดเทียมเท่ากับนานาชาติ จะต้องมีการปูพื้นฐานที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ และต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย และมีความสอดคล้องกับแนวทางพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของเกษม นครเขตต์ (2532) กล่าวว่า จะต้องมีการพัฒนาและการเตรียมการอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มปลูกฝังให้เป็นนักกีฬา ตั้งแต่เข้าสู่วัยประถมศึกษา และรักษาเขาเหล่านั้นไว้ในระบบ จนกระทั่งเข้าสู่มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า การเล่นกีฬามีความสำคัญสำหรับนักศึกษา การส่งเสริมกีฬา จึงเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันการศึกษา ดังที่ Tripp (อ้างถึงใน ัญญพงษ์ ชูไทย, 2526) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษา มิได้มีหน้าที่ รับผิดชอบเพียงความก้าวหน้าทางสติปัญญาของนักศึกษาเพียงด้านเดียวเท่านั้น หากรวมถึง จรรยา จิตใจ และพัฒนาการทางสังคมอีกด้วย ซึ่งการกีฬาเป็นกระบวนการทางสังคมอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนา นักศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้ซึ่งสนับสนุนหลักการและเหตุผลประชุมสัมมนาบุคลากรกีฬามหาวิทยาลัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนากีฬามหาวิทยาลัย” ที่ว่ามหาวิทยาลัย / สถาบันอุดมศึกษา เป็นองค์กรหนึ่งที่สำคัญยิ่งในการพัฒนากีฬาของชาติไปสู่ความเป็นเลิศและมาตรฐานสากล ซึ่งการที่จะก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าวจึงต้องอาศัยแนวนโยบายการส่งเสริมและพัฒนากีฬาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ได้จัดให้มีการส่งเสริมกีฬาในสถาบันฯ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีหลักในการพัฒนากีฬามหาวิทยาลัย และการส่งเสริมกีฬาไว้ 2 แนวทาง คือ

1. กีฬาเพื่อสุขภาพ (Sports for Health) ที่มุ่งหวังให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรม ได้ออกกำลังกาย ส่งเสริมสุขภาพอนามัย ให้มีสุขภาพที่แข็งแรง ร่างกายสมบูรณ์ จิตใจแจ่มใส ร่าเริง มีความสามัคคีในหมู่คณะอันเป็นปัจจัยพื้นฐานของมนุษย์

2. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sports for Excellence) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนากีฬาของสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ

ดัชนีหรือตัวบ่งชี้ในการที่จะสามารถบอกถึงผลสำเร็จ ในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในสถาบันอุดมศึกษา ได้นั้นมีปัจจัยและองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ (ประมวลผลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 37, 2552)

1. ผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จากการสรุปตารางเหรียญรางวัลการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท

2. ผลการแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษา ที่ประสบผลสำเร็จจากการแข่งขันซึ่งจัดโดยสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

3. จำนวนนักกีฬาของสถาบันฯ ที่มีความสามารถเป็นตัวแทนนักกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน และกีฬามหาวิทยาลัยโลก

จากการประเมินสรุปตารางเหรียญรางวัลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย 5 ปีซ้อนหลังจากการแข่งขันครั้งที่ 32 ปี พ.ศ. 2547 ถึงการแข่งขันครั้งที่ 37 ปี พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมทำการแข่งขัน เมื่อดูอันดับสรุปตารางเหรียญรางวัล ปรากฏว่าไม่อยู่ใน 5 อันดับแรกจาก ตารางจำนวนเหรียญรางวัลของการแข่งขัน แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยฯ ยังไม่ได้พัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศเท่าที่ควร ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านโยบายและแนวทางการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยฯ ในด้านต่าง ๆ ยังไม่กำหนดทิศทางที่แน่นอน ซึ่งกรอบและแนวทางในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศดังกล่าวประกอบด้วย (อ้างถึงใน นพพร สรรรินทร์ 2535) ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
3. ด้านการบริหารและการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกำหนด นโยบายการบริหารเพื่อการพัฒนาของสถาบันฯสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับ ความคิดเห็นของชัยรัตน์ คำฉ้วน จากการประชุมสัมมนาเรื่อง “นโยบายและแนวทางการพัฒนานักกีฬามหาวิทยาลัย” ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรค การพัฒนานักกีฬาในมหาวิทยาลัยว่า นโยบายการบริหารของแต่ละสถาบันฯ แตกต่างกันสิ้นเชิง เนื่องจากมีเป้าหมายทางกีฬาแตกต่างกันนั่นเอง (คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เอกสารการประชุมสัมมนา 2538) จากสภาพปัญหาดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยเองมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยฯ จึงมีความสนใจที่จะศึกษา นโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริมพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยฯ ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษานโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ

คำถามจากการวิจัย

1. บุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศอยู่ระดับใด
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบาย และ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ คือ บุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา
2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้
  1. ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
  2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ
  3. ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
  4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานและมีการจัดการอย่างมีระบบแบบแผน ที่มีจุดมุ่งหมาย สามารถกำหนดทิศทางการแข่งขันกีฬา ที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาส แสดงความเป็นเลิศทางกีฬาได้อย่างดีเยี่ยม

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬา

บุคลากรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต หมายถึง ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผู้ฝึกสอน หมายถึงผู้ที่ทำหน้าที่ฝึกสอนนักกีฬามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์และเป็นตัวแทนเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาแนวนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ
2. ทราบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ
3. เป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริมพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวคิดและหลักการ
ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
  - 1.1 ความหมายของกีฬา
  - 1.2 ความหมายของการพัฒนา
  - 1.3 ความหมายของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
  - 1.4 ความหมายของกีฬาการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศ
2. วัตถุประสงค์ของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
3. แนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของประเทศไทย
4. ประวัติความเป็นมาของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
5. ประวัติมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
6. โครงการทุนผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
7. สถิติผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 34 - 37
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ความหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ความหมายของกีฬา ความหมายการพัฒนา ความหมายกีฬาเพื่อความเป็น
เลิศ ความหมายการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเพื่อความเป็นเลิศ ตามทัศนของ
ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ผู้บริหารองค์กรกีฬา ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาโดยตรง ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของกีฬา (Sports)

วรงค์ดี เพียรชอบ (อ้างถึงใน วิบูลย์ สุขยานุศิษฐ์ 2541) กล่าวว่า กีฬา (Sports) คือ กิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่ง
ของชีวิต เป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนาน และแสดงออกซึ่งความสามารถ ความมั่งคั่งด้วยการเคลื่อนไหวของ
ร่างกายในเวลาว่าง เป็นไปตามกฎเกณฑ์ และระเบียบที่วางไว้

Singer (อ้างถึงใน ครองชัย พรหมเทพ 2540) ได้อธิบายว่า กีฬา (Sport) คือกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์
ซึ่งเกี่ยวข้องกันระหว่างองค์กรที่มีการบริหาร โดยเฉพาะกับกฎกติกาที่มีการกำหนดไว้แล้ว ซึ่งได้กำหนด

วัตถุประสงค์และจำกัดกระสวนทางพฤติกรรมมนุษย์ การกีฬาเกี่ยวข้องกับ การแข่งขันหรือกับการแข่งขันหรือการ ทำทาย และผลลัพธ์ที่ระบุไว้แน่นอนวัดได้โดยอาศัยทักษะทางร่างกายเป็นสำคัญ

Slusher (อ้างถึงใน ครองชัย พรหมเทพ 2540) ได้ให้ความหมายว่ากีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่จะทำให้อคน มีทั้งความสนุกและความเศร้า

1.2 ความหมายของการพัฒนา (Development)

คำว่า “พัฒนา” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 (ราชบัณฑิตยสถาน 2521) ให้ความหมายว่า ความเจริญเติบโต หรือความก้าวหน้า

พรพิมล พงศ์สุวรรณ (2527) ได้ให้ความหมาย “พัฒนา” หมายถึง กระบวนการปรับปรุงคุณภาพ ชีวิตของประชาชน เพื่อให้เกิดความเสมอภาค และความเป็นธรรม ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม เกิดช่องว่าง ระหว่างคนจนกับคนรวยน้อยที่สุด เป็นกระบวนการที่สามารถกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลง มีโครงสร้าง และมี ระบบการควบคุมอัตราการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (อ้างถึงใน พรพิมล พงศ์สุวรรณ 2527) บอกว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างมี แบบแผน (Planned change) สิ่งที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงต้องต่างไปจากเดิม ซึ่งวิรัช บุตรทรัพย์ (อ้างถึงในวัชรพงศ์ สุจริตษา 2535) ได้เน้นว่า ต้องมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น (Change for betterment) หากการเปลี่ยนแปลง ในทางที่เลวลงไม่ใช่การพัฒนา ต้องเปลี่ยนไปในทางที่ดีกว่าเจริญกว่า สวยกว่า หรือมั่นคงกว่าเดิมจึงจะเรียกว่า “พัฒนา” สำหรับ

วิบูลย์ สุขยานุศิษฐ์ (2541) ได้สรุป ความหมายของ “การพัฒนา” ไว้ว่า เป็นกระบวนการ ดำเนินงานที่มีการวางแผน มีจุดมุ่งหมายและกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า สวยงามกว่า และ มั่นคงกว่า เดิม

1.3 ความหมายของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sports For Excellence)

เป็นกีฬาที่อาจจะใช้ได้หลายคำ แต่สำหรับจุดมุ่งหมายแล้ว เป็นกีฬาเพื่อการแข่งขันความเป็นเลิศทางกีฬา ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ คือ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (อ้างถึงใน ครองชัย พรหมเทพ, 2540) กล่าวไว้ว่า

1. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Top Sports) หมายถึง กีฬาที่จัดขึ้นเพื่อแข่งขัน โดยมุ่งหวังทาง ประสิทธิภาพสูงสุดทางการกีฬา หรือเพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬา

2. กีฬาอาชีพ (Professional Spots) หมายถึง กีฬาที่ผู้เล่นมีเจตนาหรือมุ่งหวังจะหารายได้ เพื่อเลี้ยงชีพ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2533) ได้ให้ความหมาย กีฬาเพื่อการแข่งขัน หมายถึง กีฬาที่ใช้สำหรับการ พัฒนาคุณภาพ ของนักเรียนหรือผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา

วิบูลย์ สุขยานุศิษฐ์ (2541) ได้สรุปความหมายของ “กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ” ไว้ว่าเป็นกีฬาเพื่อการการแข่งขันที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา เพื่อเป็นแชมป์เปี้ยนในโอกาสต่อไป

1.4 ความหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Development Sports for Excellence)

วิบูลย์ สุขยานุศิษฐ์ (2541) ได้นำความหมายของ “การพัฒนา” ที่มีความหมายว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีการวางแผน มีจุดมุ่งหมาย และกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลง ไปสู่สิ่งที่ดีกว่า สวยงามกว่า และมีความมั่นคงกว่าเดิม ร่วมกับ ความหมายของ “กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ” ที่มีความหมายว่าเป็นกีฬาที่การแข่งขัน ที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา เพื่อเป็นแชมป์เปี้ยนในโอกาสต่อไป การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จึงสรุปได้ว่า หมายถึง เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีการวางแผน มีจุดมุ่งหมาย และกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันกีฬา ที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่แสดงความเป็นเลิศทางกีฬา และเพื่อเป็นแชมป์เปี้ยนได้

พินิจ กุลวณิชน์ (2539) ให้กล่าวว่า นักกีฬาที่จะเป็นเลิศได้ต้องประกอบด้วย

1. พรสวรรค์ คือเกิดขึ้นมาเก่ง หรือการมีกายวิภาคเอื้ออำนวยอยู่แล้ว
2. ได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้อง
3. ได้รับประทานอาหารที่ถูกต้อง

สันติภาพ เตชะวนิช (อ้างถึงใน สยามโพสต์ 2541) การที่จะสร้างมาตรฐานกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ควรมีการปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. อำนวยสะดวกในการฝึกซ้อมและแข่งขัน
2. สร้างสนามฝึกซ้อมให้พอและกระจายสู่ภูมิภาคให้มากที่สุด
3. สร้างนักกีฬาเข้าสู่ระบบอาชีพ
4. ประชาสัมพันธ์ด้านกีฬาให้มาก
5. ต้องสนับสนุนงบประมาณกีฬาอย่างเต็มที่

อำนาจ สุวรรณศิริ (อ้างถึงใน วิบูลย์ สุขยานุศิษฐ์ 2541) ได้กล่าวถึง การพัฒนากีฬาของชาติไว้ว่า เป้าหมายของรัฐในการพัฒนาทรัพยากรของชาติ

1. เพื่อคุณภาพชีวิตหรือพัฒนาสุขภาพและอนามัยส่วนบุคคลให้ดีขึ้นอันเป็นการพัฒนาทรัพยากรของชาติ

2. เพื่อความเป็นเลิศทางกีฬาในการประลองแข่งขันทุกระดับ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (อ้างถึงใน วิบูลย์ สุขยานุศิษฐ์ 2541) ได้ให้ความสำคัญว่าควรจะต้องวางแผนพัฒนาไปใน 2 ประการคือ

1. การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน
2. การพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน หรือ เพื่อประสิทธิภาพของนักกีฬา

2. วัตถุประสงค์ของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์ของการพัฒนากีฬาของสถาบันฯ ที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศ ดังนี้

1. เพื่อให้โอกาสแก่นักกีฬาผู้มีความสามารถดีเด่นระดับชาติ มีสุขภาพอนามัยแข็งแรงและมีความประพฤติเรียบร้อย ซึ่งเป็นกำลังของชาติในปัจจุบัน และจะเป็นกำลังของชาติในอนาคตได้เข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ส่งเสริมให้นิสิตให้นิติของโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีการพัฒนาขีดความสามารถด้านกีฬาให้สูงขึ้น และพร้อมปรับใช้ชาติ
3. เพื่อเป็นการกระตุ้น และส่งเสริมให้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เล่น และสนใจกีฬาอย่างทั่วถึง
4. เพื่อส่งเสริม ให้นิสิตของโครงการพัฒนากีฬาชาติ เป็นผู้ที่มียุทธธรรม มีบุคลิกภาพมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามารถเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการกีฬาแก่ประชากรของประเทศได้ (จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2539)

3. แนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของประเทศไทย

การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) สำนักนายกรัฐมนตรีถือเป็นองค์การหลักในการพัฒนากีฬาของประเทศชาติโดยตรง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาและให้การสนับสนุนองค์กร สมาคม ชมรม สถาบันฯ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ความสำคัญ ดังกล่าวถือเป็นแนวทางการพัฒนากีฬาทุกระดับ

การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือที่ชื่อย่อว่า กกท. ได้รับการสถาปนาขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อ วันที่ 17 ตุลาคม 2528 โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการกีฬาแห่งประเทศไทย คือ

1. ส่งเสริมกีฬา
2. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการกีฬา
3. ศึกษา วิเคราะห์และจัดทำโครงการ แผนงานและสถิติเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬา รวมทั้งประเมินผล
4. จัดช่วยเหลือ แนะนำ ร่วมมือในการจัดการและดำเนินกิจการกีฬา
5. สำรวจ จัดสร้าง บุรณะสถานที่สำหรับการศึกษา
6. ติดต่อร่วมมือกับองค์กรหรือสมาคมกีฬาทั้งในและนอกราชอาณาจักร
7. สอดส่องและควบคุมการดำเนินกิจการกีฬา
8. ประกอบกิจการอื่นๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อประโยชน์ของการกีฬา

บทบาทและหน้าที่ของกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อการสนองนโยบายของรัฐบาลที่สำคัญ 6 ประการดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมกีฬา
2. ด้านการจัดระบบการดำเนินกิจการกีฬา
3. ด้านการควบคุมการกีฬา

4. ด้านการพัฒนาสถานกีฬาและสถานออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
5. ด้านสวัสดิการการกีฬา
6. ด้านความช่วยเหลืออุดหนุนสมาคมและสถาบันทางการกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2533)

การทำงานของกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ 2 ชุด คือ

1. คณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย

ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายระดับชาติ โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี(ที่รับผิดชอบด้านการกีฬา) เป็นประธานกรรมการ และผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ

2. คณะผู้บริหารกีฬาแห่งประเทศไทย

ทำหน้าที่กำหนดนโยบายต่อเนื่องจากคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทยและทำหน้าที่ฝ่ายบริหารดำเนินการให้นโยบายบรรลุผลในทางปฏิบัติ

การส่งเสริมกีฬาในส่วนภูมิภาค

เพื่อให้การส่งเสริมสามารถแพร่ขยายสู่ภูมิภาคมากยิ่งขึ้น พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 จึงบัญญัติให้มีคณะกรรมการกีฬาจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือกิจการของ การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) คณะกรรมการกีฬาจังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการผู้แทนกรมพลศึกษา ผู้แทน กกท. และบุคคลอื่น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่า 9 คน แต่ไม่เกิน 15 คน เป็นกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ เลขานุการ และผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกีฬาจังหวัดมีอำนาจหน้าที่

1. ส่งเสริมกีฬาในจังหวัด
2. เสนอแนะโครงการส่งเสริมกีฬาในจังหวัดต่อ กกท.
3. ร่วมมือกับ กกท. ในการดำเนินการจัดแข่งขันกีฬา
4. ปฏิบัติการอื่นตามที่ กกท. มอบหมาย
5. ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

สมาคมกีฬาที่ได้รับอุดหนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย

องค์กรกีฬาที่ได้รับงบประมาณอุดหนุนประจำปีจาก กกท. ได้แก่สมาคมเบดมินตันแห่งประเทศไทย สมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย สมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย สมาคมมวยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย สมาคมยิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย สมาคมคยูโดแห่งประเทศไทย สมาคมยิงปืนแห่งประเทศไทย สมาคมยิงเป้าบินแห่งประเทศไทย สมาคมยิงธนูแห่งประเทศไทย ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย สมาคมว่ายน้ำสมัครเล่น

แห่งประเทศไทย สมาคมสควอชแห่งประเทศไทย สมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมสนุกเกอร์แห่งประเทศไทย สมาคมกรีฑาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมฮอกกีแห่งประเทศไทย สมาคมรักบี้แห่งประเทศไทย สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมแข่งเรือใบ สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย สมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย สมาคมเรือยาวแห่งประเทศไทย สมาคมวินด์เซิร์ฟแห่งประเทศไทย สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย สมาคมปืนจ๊ากส์ลัดแห่งประเทศไทย สมาคมเบสบอลแห่งประเทศไทย สมาคมซอฟเทนนิสแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2541)

การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์นี้ การกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2533)

1. ส่งเสริมการกีฬาให้ขยายไปถึงเยาวชนทุกจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัยแก่ประชาชน และปลูกฝังให้ประชาชนมีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2. เสริมสร้างประสบการณ์การแข่งขันกีฬาเยาวชน ที่ได้รับการฝึกสอนมาแล้วอันเป็นการเพิ่มพูนมาตรฐานกีฬา เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศในอนาคต

3. ส่งเสริม ให้ทุกจังหวัดเข้าใจวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาตามแบบธรรมเนียมสากล และช่วยให้เจ้าหน้าที่ด้านกีฬาในส่วนภูมิภาคได้รับการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการแข่งขันกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ให้เป็นแผนงานรองรับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และอำนวยความสะดวกต่อการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ **การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ** การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ เป็นมหกรรมการชิงชัยกีฬาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศไทยเดิมที่การแข่งขันกีฬาแห่งชาติใช้ชื่อการแข่งขันว่า “ จนถึงปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ ” (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2533)

1. ส่งเสริมกีฬาให้ขยายไปทั่วทุกจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัยแก่ประชาชน และปลูกฝังให้ประชาชนมีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบ มีความรับผิดชอบ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2. ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดเข้าใจวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขัน ตามแบบธรรมเนียมสากลและช่วยให้เจ้าหน้าที่ด้านกีฬา ในส่วนภูมิภาคได้รับการอบรม เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการแข่งขันกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เสริมสร้างประสบการณ์การแข่งขันกีฬาแก่ประชาชน อันเป็นการเพิ่มมาตรฐาน กีฬา เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศในอนาคต

4. เพื่อให้ได้มาซึ่งนักกีฬาผู้มีความสามารถ เตรียมไว้สำหรับการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศไปร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

ในการอุดหนุนสมาคมกีฬา คณะกรรมการ กทท. จะพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณส่งเสริม การกีฬาและการดำเนินงานให้แก่สมาคมกีฬา เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมกีฬาดังนี้ เงินอุดหนุนกิจการทั่วไป เงิน อุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ เงินอุดหนุนการจ้างผู้ฝึกสอนกีฬา เงินอุดหนุนกรรมการบริหารองค์กรกีฬา ระหว่างประเทศ เงินอุดหนุนในกิจการกีฬาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกีฬา เช่น เงินค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน เงินค่า ภาษีเดินทางออกนอกประเทศ เงินค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬานอกจากนี้ กทท. ได้รับมอบหมาย ให้ดูแลการบริหารและค่าใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการพัฒนากีฬาและการให้สวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคคลใน วงการกีฬา

1. กองทุนเพื่อการพัฒนากีฬาที่รัฐวิสาหกิจมอบให้ ตามมติคณะรัฐมนตรี
2. กองทุนสวัสดิการนักกีฬา
3. เงินสงเคราะห์สวัสดิการนักกีฬาและบุคคลในวงการกีฬา

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 มีวิสัยทัศน์มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐาน กีฬามวลชน กีฬาเพื่อความเป็น เลิศ และกีฬาอาชีพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการกีฬา และพัฒนาบุคลากรเพื่อส่งเสริมให้ ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเล่นกีฬาสร้างเสริมสุขภาพ มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี และใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการ กีฬาเพื่อพัฒนาการกีฬาไปสู่ระดับสากล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความมีน้ำใจนักกีฬาเพื่อ ก่อให้เกิดความสามัคคีกันที่อย่างยั่งยืน ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์กีฬาขั้นพื้นฐาน ตัวชี้วัดคือ เด็กและเยาวชนร้อยละ 80 ต้องออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็น ประจำอย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ สถานศึกษาทุกระดับมีการจัดการเรียนการสอนอย่าง น้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องมีครูพลศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถานศึกษาทั่วประเทศ รวมถึงทุกตำบล ต้องมีอาสาสมัครทางการพลศึกษาอย่างน้อยตำบลละ 1 คน

2. ยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อมวลชน ประชาชนร้อยละ 60 ต้องออกกำลังกายเป็นประจำอย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ บุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสร้อยละ 30 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ และมีสถานที่ออกกำลังกายหรือลานกีฬาทุกหมู่บ้าน

3. ยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สถิติในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติต้องดีขึ้น ประเทศไทย ต้องเป็นเจ้าเหรียญทองกีฬาซีเกมส์ และคว้าเหรียญทองกีฬาโอลิมปิกเกมส์ บุคลากรกีฬาได้รับการพัฒนาให้มีขีด ความสามารถเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานในแต่ละระดับร้อยละ 5 ต่อปี สถานฝึกซ้อมและแข่งขันที่ได้มาตรฐานใน แต่ละระดับโดยจัดให้มีศูนย์กลางอย่างน้อย 1 แห่ง และมีเครือข่ายภาคกีฬาอย่างน้อยภาคละ 1 แห่ง

4. ยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อการอาชีพ กีฬาสากลและกีฬาไทย ประกอบด้วย ฟุตบอล, เทนนิส, กอล์ฟ, สนุกเกอร์, ตะกร้อ, แบดมินตัน, วอลเลย์บอล, โบว์ลิ่ง และตะกร้อลอดห่วง ได้รับการพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างยั่งยืน จัดทำ ระบบข้อมูลนักกีฬา บุคลากรกีฬาและองค์กรเครือข่ายอย่างครบถ้วน จำนวนบุคลากรกีฬาอาชีพต้องเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี นักกีฬาอาชีพมีผลงานดีขึ้น และสามารถจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพได้อย่างเป็นระบบ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์และเทคโนโลยี มีสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาระดับชาติใน ส่วนกลาง 1 แห่ง และประจำที่จังหวัดต่างๆ 70 จังหวัด เพิ่มบุคลากรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพิ่มขึ้น อย่างเพียงพอและครอบคลุมทุกสาขา และสถิติของนักกีฬาไทยต้องดีขึ้น

6. การพัฒนาการบริหารการกีฬา รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ของ กกท. ต้องมีความสมบูรณ์และเหมาะสมกับการดำเนินงาน (การกีฬาแห่งประเทศไทย , 2550)

4. ประวัติความเป็นมาของการแข่งขันกีฬากีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ก่อนปี พ.ศ. 2500 กีฬาที่แข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษามีไม่มากนัก เช่น กรีฑา ว่ายน้ำ ฟุตบอล เทนนิส และแบดมินตัน เป็นต้น และมีมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขัน 5 มหาวิทยาลัย คือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัย ศิลปากร การแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยขณะนั้น ยังไม่เรียกว่า กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และไม่มี การรวมเอากีฬาชนิดต่างๆ มาแข่งขันพร้อมกันในปัจจุบัน แต่จะแยกแข่งขันแต่ละประเภทกีฬา จนกระทั่งปี พ.ศ. 2513 มี การรวมเอากีฬาชนิดต่างๆ มาแข่งขันพร้อมกัน การจัดแข่งขันภายในเวลา 1 สัปดาห์ ซึ่งนับได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 18 - 25 พฤศจิกายน 2513 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มี มหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 8 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้องค์การนักศึกษาร่วมกับชมรมกีฬาเป็นผู้ดำเนินการ จัดการแข่งขัน งบประมาณได้จากการรวมทุนขององค์กรนักศึกษา ส่วนระเบียบการแข่งขันใช้ของสมาคมเป็นหลัก

ในปี พ.ศ. 2514 ไม่มีการแข่งขัน เนื่องจากปัญหาทางการเมือง และเป็นปีที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเริ่ม ก่อตั้ง และเปิดรับสมัครนักศึกษาใหม่

ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 9 - 17 พฤศจิกายน 2515 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬามี มหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 8 มหาวิทยาลัย มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่างข้อบังคับที่เรียกว่า "ข้อบังคับ คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ.2515" และได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารกีฬา มหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทยขึ้นโดยมีศาสตราจารย์ปัจฉัย บุนนาคเป็นประธานและมีผู้ช่วยศาสตราจารย์รินทร์ ธานีรัตน์ เป็น เลขธิการ มีผู้แทนจากสถาบันสมาชิกเป็นกรรมการ การแข่งขันครั้งนี้ มีปัญหาเรื่องงบประมาณจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยร่วมกับศาสตราจารย์อรุณ สรเทศน์ อธิการบดีจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเข้าพบจอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีเพื่อขอของบประมาณสนับสนุน การจัดการแข่งขันครั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้อนุมัติสมทบรายได้ของกองสลากกินแบ่งรัฐบาลจำนวน 40,000 บาทและแนะนำให้คณะกรรมการ บริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ขึ้นตรงกับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน) เพื่อจะได้จัดสรรงบประมาณสมทบการจัดการแข่งขันให้เป็นประจำทุกปี ในปีนี้ เป็นปีแรกที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เริ่มเข้าแข่งขัน

ปี พ.ศ. 2516 ไม่มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เนื่องจากมีปัญหาทางการเมือง แต่องค์การส่งเสริมกีฬามหาวิทยาลัยก็ได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาเพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2515 ให้สอดคล้องกับข้อบังคับสหพันธ์กีฬานานาชาติ ใช้ชื่อว่า "คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2516" ใช้ชื่อย่อว่า ก.ก.ม.ท. "The University Sports Board of Thailand-U.S.B.T) โดยอยู่ภายใต้การส่งเสริมของรัฐบาลและขึ้นตรงต่อองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2517 - 4 มกราคม 2518 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย การแข่งขันช่วงนี้อยู่ในระหว่างเทศกาลปีใหม่ มีวันหยุดหลายวันทำให้นักกีฬาไม่เสียการเรียนมากนัก

ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2518 - 4 มกราคม 2519 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดการแข่งขัน 13 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 11มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 22 - 28 มกราคม 2520 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ ร่วม 8 สถาบัน ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน 13 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย เนื่องจากการเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันต้องใช้งบประมาณสูง คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจึงขอความร่วมมือให้มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ 8 สถาบันร่วมกันเป็นเจ้าภาพ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเริ่มเข้ามามีบทบาทในการจัดการแข่งขันโดยเริ่มดำเนินการเกี่ยวกับระเบียบการแข่งขันแต่ละชนิด ในปีนี้ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ซึ่งขณะนั้นยังร่วมเป็นสถาบันเดียว) เข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรก

ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 29 ธันวาคม 2521 - 6 มกราคม 2522 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ 4 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย ไม่มีมหาวิทยาลัยใดรับเป็นเจ้าภาพการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารฯ (ก.ก.ม.ท.) จึงขอความร่วมมือให้มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ 4 มหาวิทยาลัยร่วมเป็นเจ้าภาพ ในปีนี้คณะกรรมการบริหารฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้เพิ่มข้อบังคับในการแข่งขัน โดยกำหนดให้นักกีฬาแต่ละคนมีสิทธิ์เข้าแข่งขันชิงเหรียญทองได้ไม่เกิน 3 เหรียญ เพราะต้องการให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันได้มากขึ้น และได้เพิ่มการแข่งขันกีฬาจาก 13 ชนิด เป็น 18 ชนิดกีฬา

ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 9 - 16 ธันวาคม 2522 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ 5 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2523 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย ในปีนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้กำหนดให้การจัดการแข่งขันอยู่ระหว่าง 2 สัปดาห์สุดท้ายของเดือนตุลาคม เพราะมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ปิดภาคการศึกษา ทำให้ลดปัญหาในเรื่องที่พักสำหรับ เจ้าภาพ ที่ต้องจัดที่พักให้กับนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันครั้งนี้เป็นครั้งแรก ที่บวชมหาวิทยาลัยได้สนับสนุนงบประมาณจัดการแข่งขัน งบประมาณ การเดินทาง เบี้ยเลี้ยงนักกีฬา และเจ้าหน้าที่โดยใช้งบประมาณ กิจกรรมนักศึกษาที่ได้รับสนับสนุนจากรัฐบาล

ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2524 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ 5 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัยไม่มีมหาวิทยาลัยได้รับเป็นเจ้าภาพ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย (ก.ก.ม.ท.) จึงขอความร่วมมือให้ 5 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพเป็นเจ้าภาพ

ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2525 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน จัดการแข่งขัน 17 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัยในปีนั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ซึ่งยังไม่ได้เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยบูรพาธิบดีเป็น เจ้าภาพ

ครั้งที่ 11 ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2526 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬา ดังนี้

1. สำหรับปริญญาตรี เข้าแข่งขันได้ไม่เกิน 5 ครั้ง
2. สำหรับสูงกว่าปริญญาตรี เข้าแข่งขันได้ไม่เกิน 3 ครั้งโดยเริ่มนับตั้งแต่การแข่งขัน ครั้งที่ 9 (ปีการศึกษา 2524) เป็นต้นมา

ครั้งที่ 12 ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2527 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 3 - 10 พฤศจิกายน 2528 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 26 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้ มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนากีฬามหาวิทยาลัยครั้งใหญ่ โดยคณะกรรมการอำนวยการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีนโยบายส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเข้าร่วมแข่งขันได้ และได้มีข้อบังคับคณะกรรมการกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2528 โดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องเสียค่าสมัครเข้าร่วมการแข่งขัน การแข่งขัน ครั้งนี้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 4,292 คน ซึ่งสูงสุด นับแต่มีการแข่งขันมา

ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 27 ตุลาคม - 3 พฤศจิกายน 2529 ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 27 มหาวิทยาลัย ในปีนี้ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้มีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ระเบียบและการดำเนินการให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพครั้งสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องคุณสมบัตินักกีฬาและผลการศึกษา การแข่งขันครั้งนี้ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ได้แยกเป็น 3 มหาวิทยาลัย (พระนครเหนือ, ธนบุรี, และเจ้าคุณทหารลาดกระบัง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ริเริ่มโครงการพัฒนากีฬาชาติขึ้น โดยรับนักกีฬาทีมชาติเข้าศึกษาด้วยวิธีพิเศษเป็นมหาวิทยาลัยแรกและมีนักกีฬาในโครงการส่วนหนึ่งเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ด้วย

ครั้งที่ 15 ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2530 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน จัดการแข่งขัน 24 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 31 มหาวิทยาลัย ในปีนี้ คณะกรรมการบริหาร

มหาวิทยาลัยฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ระเบียบ มีการประกาศตัดสิทธิ์นักกีฬาที่ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ เกี่ยวกับคุณสมบัตินักกีฬาและเอกสารการสมัครไม่ครบตามกำหนด

ครั้งที่ 16 ระหว่างวันที่ 17 - 24 ตุลาคม 2531 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 34 มหาวิทยาลัย ในปีนี้ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้กำหนดให้นักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 ต้องมีผลการเรียนในปีที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 12 หน่วยกิต (จากเดิม 9 หน่วยกิต) และการแข่งขันครั้งนี้มีปัญหาในการจัดการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นเกี่ยวกับคุณสมบัตินักกีฬาจนทำให้ ก.ก.ม.ท. ต้องนำไปทบทวน เพื่อปรับปรุงข้อบังคับและระเบียบใหม่อีกครั้ง

ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 20 - 27 ตุลาคม 2532 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 33 มหาวิทยาลัย คณะกรรมการอำนวยการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้มีมติให้มหาวิทยาลัยเอกชนเข้าเป็นสมาชิกได้เหมือนกับมหาวิทยาลัยของรัฐ จากมติดังกล่าวทำให้มีมหาวิทยาลัยสมัครเข้าร่วมการแข่งขันมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกีฬาประเภททีม ต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือก เพื่อให้เหลือทีมตามจำนวนที่กำหนดในแต่ละชนิดกีฬา เป็นปีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เหรียญทองเป็นอันดับ 1 ซึ่งแต่เดิมมหาวิทยาลัยรามคำแหง ครองอันดับ 1 มาถึง 14 ครั้ง

ครั้งที่ 18 ระหว่างวันที่ 23 - 30 พฤศจิกายน 2533 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดการแข่งขัน 20 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย ในปีนี้มหาวิทยาลัยของรัฐ 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา (ซึ่งแยกออกจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) และ ม.อุบลราชธานี ได้สมัครเข้าแข่งขันเป็นครั้งแรก คณะอนุกรรมการเทคนิคการกีฬาในคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้เริ่มนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในขั้นตอนการสมัครของมหาวิทยาลัยต่างๆ และมีนักกีฬาจำนวนมากที่สุดที่ถูกตัดสิทธิ์ไม่ให้เข้าแข่งขัน เนื่องจากคุณสมบัติและเอกสารไม่ครบ

ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย มีการจัดการแข่งขันกีฬาออลฟิชั่นเป็นครั้งแรก และได้มีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัตินักกีฬามวยสมัครเล่น ให้มีคุณสมบัติเหมือนกับนักกีฬาชนิดอื่นๆ คณะอนุกรรมการเทคนิคการกีฬา ในคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้พิจารณารูปแบบจัดการแข่งขันใหม่ และคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยมีมติให้กีฬาประเภททีมลดจำนวนลงเหลือ 12 - 16 ทีม โดยจัดการแข่งขันแบบ ลีก (League) หรือใช้แบบโซน ซึ่งเริ่มใช้ระบบนี้ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 และได้มีการทดลองจัดวอลเลย์บอลหญิงรอบคัดเลือก โดยคัดให้เหลือ 12 ทีม

ครั้งที่ 20 ระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2536 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย ในปีนี้ กีฬาประเภททีมได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬารอบคัดเลือกขึ้น เพื่อให้เหลือจำนวน 12 - 16 ทีม สำหรับวอลเลย์บอลหญิง จัดการแข่งขันรอบคัดเลือกต่างไปจากประเภทอื่น คือ คัดเอาทีมที่ได้คะแนน 12 ทีม ไปแข่งขันในรอบสุดท้าย และมีการลดนักกีฬาอายุโดให้เหลือ รุ่นละ 1 คน เพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันระดับนานาชาติ เริ่มมีการจำกัดและปรับลดจำนวนนักกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันในกีฬาหลาย

ประเภท เช่น ยิงปืน หมากกระดาน แบดมินตัน เทนนิส บริดจ์ จากการทำมีการดำเนินการดังกล่าว ทำให้ลดจำนวนนักกีฬาจาก 5,636 คน ในครั้งที่ 19 เหลือ นักกีฬาที่แข่งในครั้งนี้ ประมาณ 4,300 คน

ครั้งที่ 21 ระหว่างวันที่ 19 - 26 พฤศจิกายน 2536 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 39 มหาวิทยาลัย ปีนี้ มีการจัดการแข่งขันยิงธนูขึ้นเป็นครั้งแรก และได้กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาที่ไม่ได้สัญชาติไทยให้สามารถเข้าร่วมการแข่งขันได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในระเบียบการแข่งขันกีฬานั้น และในปีนี้ได้มีปัญหา เกี่ยวกับนักกีฬาที่เรียนหลายสถาบัน เข้าร่วมการแข่งขันและมีการเริ่มเก็บค่าธรรมเนียมเข้าร่วมในการแข่งขันคนละ 20 บาท

ครั้งที่ 22 ระหว่างวันที่ 2 - 9 ธันวาคม 2537 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 37 มหาวิทยาลัย การจัดการแข่งขันครั้งนี้ เจ้าภาพได้จัดสถานที่แข่งขันไว้หลายแห่ง คือ วิทยาเขตรังสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การกีฬาแห่งประเทศไทยและสนามรูปเตมีย์ ทำให้ต้องใช้บุคลากรในการดำเนินการ โดยเฉพาะในส่วนของการรายงานผลจำนวนมาก มีการจำกัดจำนวนนักกีฬาแต่ละมหาวิทยาลัยที่จะเข้าแข่งขัน เช่น กรีฑา กีฬาทางน้ำ

ครั้งที่ 23 ระหว่างวันที่ 19 - 26 มกราคม 2539 ณ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ จัดการแข่งขัน 15 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้ ใช้สนาม 700 ปี จังหวัดเชียงใหม่เป็นสนามแข่งขัน และการจัดการแข่งขันครั้งนี้ เจ้าภาพมีปัญหาด้านการหางบประมาณสนับสนุน เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เพิ่งเสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ จึงทำให้เจ้าภาพลดชนิดกีฬา ลงเหลือ 15 ชนิด มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 3,798 คน และมีการปรับค่าธรรมเนียมเข้าร่วมการแข่งขันจากคนละ 20 บาท เป็นคนละ 40 บาท

ครั้งที่ 24 ระหว่างวันที่ 14 - 21 มกราคม 2540 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 42 มหาวิทยาลัย ในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ มีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนเข้าร่วมการแข่งขัน 42 มหาวิทยาลัย/สถาบัน ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงสุดตั้งแต่มีการจัดการแข่งขันมาและมีการชิงชัย 172 เหรียญทอง

ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 9 - 16 มกราคม 2541 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จัดการแข่งขัน 16 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 41 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้ เจ้าภาพจัดพิธีเปิดและปิดการแข่งขันที่อาคารสระบัวน้ำ และเริ่มมีการตรวจสอบกระดูกสันหลังเป็นครั้งแรก ในการแข่งขันมีการชิงชัย 163 เหรียญทอง

ครั้งที่ 26 ระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2541 - 5 กุมภาพันธ์ 2542 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 46 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้เจ้าภาพจัดสถานที่แข่งขันไว้หลายแห่ง เนื่องจากเป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ณ วิทยาเขตบางเขน วิทยาเขตกำแพงแสน และสนามกีฬากลาง จังหวัดสุพรรณบุรี ในระหว่างการแข่งขัน ต้องมีการย้ายสนามแข่งขันกรีฑาจากวิทยาเขตกำแพงแสน ไปยังสนามกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีเนื่องจากมีฝนตกหนักทำให้สภาพสนามเสียหายใช้ทำการแข่งขันไม่ได้

ครั้งที่ 27 ระหว่างวันที่ 4 - 10 ธันวาคม 2542 ณ มหาวิทยาลัยนครินทร์วิโรฒ วิทยาเขตองครักษ์ จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 51 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้เป็นหนึ่งในกิจกรรมเฉลิมพระ

เกียรติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ในวโรกาสหามิ่งมงคลที่พระองค์ทรงเจริญพระชนมพรรษา 72 พรรษา มีมหาวิทยาลัยสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยอีสเทอร์นเอเชีย มหาวิทยาลัยฉีฉวน มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา วิทยาลัยคริสเตียน วิทยาลัยรัตนบัณฑิต และวิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี มีการชิงชัยทั้งสิ้น 143 เหรียญทอง, 143 เหรียญเงิน และ 206 เหรียญทองแดง ในการแข่งขันครั้งนี้ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยฯ (ก.ภ.ม.ท.) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับฯ เพื่อให้เป็นไปตามกรอบนโยบายที่จะพัฒนารูปแบบกีฬา มหาวิทยาลัยใหม่ไว้หลายประการ อาทิ ให้เจ้าภาพจัดการแข่งขันได้ไม่เกิน 18 ชนิดกีฬา จากหมวดกีฬาบังคับ กีฬาเลือกสากล กีฬาเลือกทั่วไป กีฬาไทยและกีฬาจากการเสนอของเจ้าภาพ ส่วนชนิดกีฬาที่เจ้าภาพไม่ได้จัดให้มหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันยกมหกรรม รวมทั้งมีการแก้ไขปรับปรุงระเบียบการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดแต่ละชนิดให้มีความเป็นมาตรฐานสากลและเป็นปัจจุบันอีกด้วย

ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 7 - 14 มกราคม 2544 ณ มหาวิทยาลัยฉีฉวน อ.อุ๋ทอง จ.สุพรรณบุรี จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา กีฬาสาธิต 1 ชนิดกีฬา การแข่งขันครั้งนี้มีการชิงชัยทั้งสิ้น 186 เหรียญทอง 191 เหรียญเงิน 263 เหรียญทองแดง

ครั้งที่ 29 ระหว่างวันที่ 9 - 16 ธันวาคม 2544 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต ปทุมธานี จัดการแข่งขัน 25 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 58 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้มีการชิงชัยทั้งสิ้น 217 เหรียญทอง

ครั้งที่ 30 ระหว่างวันที่ 11 - 18 มกราคม 2545 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา กีฬาสาธิต 1 ชนิดกีฬา คือ เรือพาย มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 58 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้มีการชิงชัยทั้งสิ้น 194 เหรียญทอง

ครั้งที่ 31 ระหว่างวันที่ 10 - 17 มกราคม 2547 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 61 สถาบัน การแข่งขันครั้งนี้มีการชิงชัยทั้งสิ้น 234 เหรียญทอง คำขวัญ ทองกวาว เกม เชื่อมสามัคคี ผูกพันไมตรี

ครั้งที่ 32 ระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2548 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จ.นครราชสีมา จัดการแข่งขัน 20 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 102 สถาบัน การแข่งขันครั้งนี้มีการชิงชัยทั้งสิ้น 204 เหรียญทอง คำขวัญ กีฬาปัญญาชน คนรักสุขภาพ

ครั้งที่ 33 ระหว่างวันที่ 23 - 30 ธันวาคม 2548 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จ.นครปฐม จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 110 สถาบัน กีฬาสาธิต 3 ชนิดกีฬา คือ ขี่ม้า ยิงเป้าบิน และลีลาศ คำขวัญ กีฬาสร้างสุขภาพและสังคมแห่งความสมานฉันท์

ครั้งที่ 34 ระหว่างวันที่ 19 - 26 มกราคม 2550 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อําเภอองครักษ์ จ.นครนายก จัดการแข่งขัน 25 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 115 สถาบัน คำขวัญ กีฬาสี่เขียวเพื่อคุณภาพชีวิต สติปัญญา วิชาการและกัลยาณมิตร

ครั้งที่ 35 ระหว่างวันที่ 7 - 11 มกราคม 2551 ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จ.นครศรีธรรมราช จัดการแข่งขัน 25 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 115 สถาบัน คำขวัญ พลังกีฬา สามัคคี เทิดศักดิ์ศรีอุดมศึกษา

ครั้งที่ 36 หรือ "หัวหมากเกม" จัดขึ้นวันที่ 11-18 มกราคม 2552 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง คำขวัญการ แข่งขัน “พลังกีฬา พลังความคิด สร้างบัณฑิตสู่สากล”

ครั้งที่ 37 หรือ "แม่โคมเกมส์" จัดขึ้นวันที่ 22-30 มกราคม 2553 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 111 แห่งเข้าร่วมแข่งขันใน 25 ชนิดกีฬา จำนวน 262 เหรียญทอง นอกจากนี้ ยังมีกีฬา สาธิตอีก 2 ชนิดกีฬา ได้แก่ กีฬาวีลแชร์และว่ายน้ำด้วยตีนกบ เพื่อแสดงให้เห็นว่านักศึกษาพิการมีความสามารถและ มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้เท่าเทียมกับนักศึกษาทั่วไป

5. ประวัติมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ก่อตั้งเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 ภายใต้เจตนารมณ์ของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์และอาจารย์สนั่น เกตุทัต โดยใช้ชื่อสถาบันว่า “ธุรกิจบัณฑิต” ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองประปา ถนนพระราม 6

ต่อมาได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในปี พ.ศ. 2513 และเลื่อนฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต” ในปี พ.ศ. 2527

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเปิดสอนในระดับปริญญาตรีทั้งภาคปกติและภาคค่ำระดับตรีและ ปริญญาโท ปริญญาเอกและหลักสูตรนานาชาติ โดยมี ดร.อรัญ ธรรมโน เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย และ รศ.ดร.วราภรณ์ สามโกเศศ เป็นอธิการบดี

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วย 9 คณะ 7 สถาบัน 10 ศูนย์บริการเพื่อการศึกษา สำนักงาน อธิการบดีและบัณฑิตวิทยาลัย ดังนี้

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรภาษาไทย มี 9 คณะ ดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ
2. คณะการบัญชี
3. คณะเศรษฐศาสตร์
4. คณะนิติศาสตร์
5. คณะนิเทศศาสตร์
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
8. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
9. คณะศิลปกรรมศาสตร์

ศูนย์บริการเพื่อการศึกษา

1. ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ศูนย์คอมพิวเตอร์
3. ศูนย์ธุรกิจวิทยบริการ
4. ศูนย์สารสนเทศและหอสมุด
5. ศูนย์พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี
6. ศูนย์วิจัย
7. ศูนย์หนังสือ
8. ศูนย์กีฬา
9. ศูนย์วัฒนธรรม
10. ศูนย์แนะแนวและจัดหางาน

สถาบันส่งเสริมการศึกษา

1. สถาบันภาษา
2. สถาบันนโยบายและแผนอุดมศึกษา
3. สถาบันวิจัยสังคมและเศรษฐกิจ
4. สถาบันพัฒนาการศึกษาเศรษฐศาสตร์
5. สถาบันภัทร-ธุรกิจบัณฑิตย์
6. ฝ่ายพัฒนาเครือข่ายนานาชาติ
7. DPU International College (DPUIC)

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยดำเนินงานด้วยวิธีปฏิบัติงานที่เป็นระบบตรวจสอบได้ผลจริงเป็นที่ประจักษ์ จึงเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล ISO 9001 : 2000 ทั้งระบบ ทุกคณะวิชาและทุกหน่วยงาน

ระบบการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้เป็นแบบหน่วยกิต โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การศึกษาเป็นแบบทวิภาคและไตรภาค

1.1 การศึกษาแบบทวิภาค 1 ปีการศึกษา ประกอบด้วย ภาคการศึกษาปกติมี 2 ภาค คือ ภาคต้น และภาคปลาย มีระยะเวลาเรียนแต่ละภาคประมาณ 15 สัปดาห์และภาคการศึกษาฤดูร้อนมีระยะเวลาเรียนประมาณ 8 สัปดาห์ โดยมีชั่วโมงเรียนของแต่ละวิชาเทียบเท่ากับชั่วโมงเรียนในภาคการศึกษาปกติ

1.2 การศึกษาแบบไตรภาค 1 ปีการศึกษาประกอบด้วย ภาคต้น ภาคปลายและภาคฤดูร้อน มีระยะเวลาเรียนแต่ละภาคประมาณ 12 สัปดาห์ 2 ชั่วโมงเรียนของแต่ละภาค แบ่งออกเป็น 2 รอบเวลาเรียน คือ รอบ

ปกติและรอบค้ำ รอบปกติมีชั่วโมงเรียน ตั้งแต่เวลา 08.00-18.00 น. ในวันจันทร์ถึงวันเสาร์ ส่วนรอบค้ำ มีชั่วโมงเรียน ตั้งแต่เวลา 18.00 - 21.20 น. ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์และเวลา 18.00 - 21.20 น. ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ นักศึกษาที่เรียนรอบปกติ เรียกว่านักศึกษาภาคปกติ ส่วนนักศึกษาที่เรียนรอบค้ำ เรียกว่า นักศึกษาภาคค้ำ

2. หลักสูตรการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามระยะเวลาการศึกษา คือ

2.1 หลักสูตร 4 ปี เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาเรียนตลอดหลักสูตรรวม 4 ปี

2.2 หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรรวม 2 ปี

3. การกำหนดปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้คิดเป็นหน่วยกิต โดยมีหลักเกณฑ์การเทียบเท่าของ 1 หน่วยกิต ดังนี้

3.1 การศึกษาที่เป็นการบรรยาย สัมมนาหรือการเรียนการสอนในลักษณะอื่นที่เทียบเท่า ซึ่งใช้เวลา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติหรือประมาณ 16 ชั่วโมงในหนึ่งภาคการศึกษา

3.2 การศึกษาที่เป็นการปฏิบัติหรือทดลอง ซึ่งใช้เวลาปฏิบัติ 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติหรือประมาณ 32-48 ชั่วโมงในหนึ่งภาคการศึกษา

3.3 การศึกษาที่เป็นการฝึกงาน การฝึกภาคสนาม การฝึกงานอาชีพหรือการฝึกอื่นๆ ซึ่งใช้เวลาฝึก 3 - 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติหรือประมาณ 48 - 96 ชั่วโมง ในหนึ่งภาคการศึกษา การศึกษารายวิชาที่มีลักษณะพิเศษนอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ข้างต้น มหาวิทยาลัยอาจกำหนดหน่วยกิต โดยใช้หลักเกณฑ์อื่นได้ตามความเหมาะสม

ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 2 ปี และไม่เกิน 5 ปี นับจากการลงทะเบียนครั้งแรกของนักศึกษา

การจัดหลักสูตร แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ดังนี้

1. หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 135 หน่วยกิต และอย่างมากไม่เกิน 150 หน่วยกิต

2. หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต และอย่างมากไม่เกิน 87 หน่วยกิต

3. หลักสูตรอื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร

โครงสร้างหลักสูตร

นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาได้ ต้องศึกษาครบตามโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยหมวดวิชาดังต่อไปนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานและวิชาชีพให้มีหน่วยกิตรวม ดังนี้

- 2.1. หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 105 หน่วยกิต
- 2.2 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 70 หน่วยกิต
- 2.3. สำหรับวิชาเอก ต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และถ้าจัดวิชาโทจัดให้

มีวิชาโทจะต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง รายวิชาใดๆ ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

6. โครงการทุนผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีนโยบายส่งเสริมให้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาได้รับการพัฒนาทักษะการกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยและกีฬาระดับอุดมศึกษา โดยผู้ที่ได้รับทุนจะได้รับทุนการศึกษาค่าหน่วยกิตและค่าบำรุงการศึกษาลดหลักสูตรปริญญาตรีและปริญญาโท

คุณสมบัติผู้สมัครขอรับทุน

1. ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือสำเร็จการศึกษาอื่นที่เทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองวิทยฐานะ
2. เป็นนักกีฬาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ที่มีการพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาดีขึ้นผ่านเกณฑ์การคัดเลือกตัวจากคณะกรรมการโครงการพัฒนาศักยภาพกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัย
3. เป็นนักกีฬาทีมชาติไทย หรือเคยเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยในระดับต่างๆ หรือเป็นนักกีฬาที่เคยได้รับรางวัลชนะเลิศหรือรองชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ หรือกีฬาแห่งชาติ หรือการแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย
4. ต้องมีหลักฐานความประพฤติดี ใบประกาศนียบัตรผลงานด้านกีฬา จากสถาบันหน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง สโมสรต้นสังกัด หรือสมาคมกีฬาต่าง ๆ
5. ต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างการถูกลงโทษหรือถูกดำเนินคดีในศาล สถาบัน องค์กรสมาคมกีฬา สโมสรกีฬาและการกีฬาแห่งประเทศไทย

จัดสรรทุนให้กับคณะ/สาขาวิชา ที่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. คณะนิติศาสตร์
2. คณะบริหารธุรกิจ
3. คณะบัญชี
4. คณะนิเทศศาสตร์
5. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะเศรษฐศาสตร์

8. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

9. คณะศิลปกรรมศาสตร์

ทุนการศึกษาที่ได้รับ

ผู้ได้รับทุนการศึกษาจะได้รับค่าหน่วยกิตและค่าบำรุงการศึกษาดลอดหลักสูตร

เงื่อนไขหลังได้รับทุนการศึกษา

1. ในระหว่างที่ได้รับทุนต้องประพฤติปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
2. ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของคณาจารย์ และผู้ฝึกสอนกีฬานั้นๆ
3. ต้องมีการพัฒนาฝีมือทางด้านกีฬอย่างสม่ำเสมอ เช่นการเข้าร่วมการแข่งขันที่สมาคมฯ หรือสหพันธ์กีฬานั้นๆ จัดขึ้น เป็นต้น
4. เมื่อมหาวิทยาลัยกำหนดให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในรายการใด นักกีฬาต้องเข้าร่วมและลงแข่งขันอย่างเต็มความสามารถและปฏิบัติตามข้อบังคับ กติกาของการแข่งขันอย่างเคร่งครัด
5. มหาวิทยาลัยจะพิจารณาให้ทุนการศึกษาแก่นักกีฬาทุนเป็นรายปี และหากถูกตัดสิทธิ์การให้ทุนนักกีฬายินดีรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น
6. ต้องปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการเรียนของนักกีฬาทุนตามเงื่อนไขวิธีการปฏิบัติระหว่างรับทุนและสัญญาในสัญญาทุนการศึกษานักกีฬา
7. ต้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

7. สถิติผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 34 – 37

ครั้งที่ 34 ระหว่างวันที่ 19 – 26 มกราคม 2550 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการแข่งขัน 3 อันดับแรกและลำดับของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต				
มหาวิทยาลัย	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. กรุงเทพ	31	30	33	94
2. ศรีปทุม	23	17	27	67
3. จุฬาลงกรณ์	21	15	17	53
6. ธุรกิจบัณฑิต	12	12	15	39
ครั้งที่ 35 ระหว่างวันที่ 7 - 14 มกราคม 2551 ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผลการแข่งขัน 3 อันดับแรกและลำดับของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต				
มหาวิทยาลัย	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. เกษตรศาสตร์	31	13	19	63
2. กรุงเทพ	29	32	26	87
3. สถาบันพลศึกษา	23	24	30	77
10. ธุรกิจบัณฑิต	8	10	18	32
ครั้งที่ 36 ระหว่างวันที่ 11 – 18 มกราคม 2552 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการแข่งขัน 3 อันดับแรกและลำดับของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต				
มหาวิทยาลัย	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. จุฬาลงกรณ์	31	23	27	81
2. รามคำแหง	30	17	17	64
3. กรุงเทพ	29	29	27	85
12. ธุรกิจบัณฑิต	7	9	13	29
ครั้งที่ 37 ระหว่างวันที่ 22 – 30 มกราคม 2553 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการแข่งขัน 3 อันดับแรกและลำดับของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต				
มหาวิทยาลัย	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. จุฬาลงกรณ์	27	21	26	74
2. เกษมบัณฑิต	23	15	17	55
3. กรุงเทพ	20	21	31	72
14. ธุรกิจบัณฑิต	7	5	14	26

(ธรรมศาสตร์ แม่โดมเกมส์, 2553)

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

นพพร ศรณรินทร์ (2535) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2535-3548) ของศูนย์กีฬาโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า

1. จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของศูนย์กีฬาโรงเรียน จะส่งเสริมและปลูกฝังนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีใจรัก ทรชนักและเห็นความสำคัญในการออกกำลังกาย ให้เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ มีสุขภาพจิตดี มีน้ำใจ นักกีฬา และมีคุณธรรม ควบคู่ไปกับการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ทางด้านกีฬา ให้ได้รับการฝึกทักษะ กีฬาที่ถูกต้อง ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน จนถึงระดับสู่ความเป็นเลิศ

2. บทบาทหน้าที่ และการดำเนินงานของศูนย์กีฬาโรงเรียน จะมีการส่งเสริมกีฬาของ นักเรียน โดยการจัดสถานที่ในการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ให้เพียงพอกับความต้องการมีการจัด สวัสดิการด้านต่างๆ บริการแก่นักกีฬา ให้เพียงพอกับความต้องการมีการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ บริการแก่นักกีฬา มีการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ ในการพัฒนานักกีฬา ตลอดจนการติดตามผล และการประเมินการ ดำเนินงานของศูนย์กีฬาอย่างต่อเนื่อง

3. การบริหารงานทั่วไปของศูนย์กีฬาโรงเรียน จะมีการสนับสนุนจากรัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ให้บรรลุการ พัฒนานักกีฬาระดับนักเรียน ในโรงเรียน เข้าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ตลอดจนแผนพัฒนา กีฬาชาติทุกระดับ นอกจากนั้น จะมีการจัดตั้งองค์การกลางโดยเฉพาะเพื่อเข้ามาบริหาร และดำเนินงานด้าน บุคลากร งบประมาณ การประสานงาน ประชาสัมพันธ์ สนาม อาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ การกำหนดเกณฑ์ การคัดเลือกนักกีฬา และการให้การฝึกอบรม ผู้ฝึกสอน และผู้ดูแลนักกีฬาที่มีประสิทธิภาพ

4. มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องคือ ด้านการวางแผนการพัฒนานักกีฬา การจัดการ แข่งขัน การฝึกอบรม บุคลากร วิทยาศาสตร์การกีฬา อาคาร สถานที่ อาคาร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์

ปรีชา พงษ์เพ็ง (2535) การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นคณะกรรมการ 18 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขัน กีฬา 23 ชนิด จำนวน 123 คน ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือการวิจัย ดำเนินการวิจัย โดย การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ประชากรตอบ และทำการสัมภาษณ์คณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน จำนวน 5 คน หลังจากนั้น นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดย การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสรุปผลการสัมภาษณ์ ออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ในรูปความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คณะกรรมการ 18 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬามีความเห็นตรงกันว่า การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสนองตอบวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นส่วนมาก
2. คณะกรรมการ 18 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬา มีความคิดเห็นว่าการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีปัญหาหลายประการในการจัดสรรงบประมาณล่าช้า บุคลากรไม่มีเวลาพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ขาดสถานที่ประสานงานและยานพาหนะในการดำเนินการ ในการวางแผนกรรมการไม่ได้ศึกษาความพร้อมของทรัพยากรในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และไม่มีการประเมินผลการทำงานระหว่างการดำเนินการ และเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนงานและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนปัญหาในการจัดการและปฏิบัติการพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

นพพร สอนสม (2537) สภาพและปัญหาการบริหารชมรมกีฬา ของสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารชมรมกีฬา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ปฏิบัติงานชมรมกีฬา กับผู้บริหารงานกิจกรรมนิสิต ในเรื่องปัญหาการบริหารชมรมกีฬาของสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามและจัดเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง จากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนิสิตและบุคลากรของมหาวิทยาลัย จำนวน 122 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 111 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 91.0 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าความแตกต่าง ด้วยค่า “ที”

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพของชมรมกีฬา ในปัจจุบัน ได้จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีในหมู่นิสิต อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระอื่น คือ เป็นผู้สอนหนังสือ ในขณะที่ประธานชมรมต้องเรียนหนังสือ และเป็นนักกีฬาด้วย อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรม และให้คำปรึกษาเมื่อประธานชมรม และ / หรือกรรมการชมรมมีปัญหา อาจารย์ที่ปรึกษาและประธานชมรมมีโอกาสพบกัน ค่อนข้างบ่อย สาเหตุที่ทำให้อาจารย์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เพราะต้องการทำประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตรับเป็นประธานชมรม เพราะได้รับการเลือกตั้ง และเป็นผู้ที่มีความสนใจและชอบกีฬานั้น ๆ

ปัญหาที่ผู้ปฏิบัติงานชมรมกีฬา เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับ มากที่สุด คือ ชมรมไม่มีสถานที่ติดต่อกับนิสิตทั่วไป สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับ มาก คือ ชมรมขาดสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ชมรมส่วนใหญ่ขาดการประชาสัมพันธ์ชมรม และสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับ มาก คือ ชมรมจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นจาก 58 ข้อ พบว่า มีเพียง 22 ข้อ ที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.5 ได้แก่ ชมรมส่วนใหญ่ขาดสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ กรรมการชมรมไม่เข้าใจระบบการติดต่องานราชการ กรรมการชมรมขาดความรู้ ความเข้าใจ และเทคนิคการบริหารงานชมรม

สมศักดิ์ เสียงหลาย (2540) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของ ผู้ซึ่งขาดมวยสากลสมัครเล่น ในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 19 ปี พ.ศ. 2538 เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามทัศนคติและประเมินค่า 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกามวยสากลสมัครเล่นและกติกามวยสากล ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายและการชก ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ด้านบุคลิกภาพมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักมวย 110 คน ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจำนวน 44 คน ผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม 44 คน ผู้ซึ่งขาดจำนวน 30 คน ผู้ชมจำนวน 140 คน และผู้สื่อข่าวกีฬาจำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย 28 กลุ่ม

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักมวยมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ซึ่งขาด มวยสากลสมัครเล่นที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์แตกต่างในด้านคุณสมบัติส่วนตัวและ วางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพร่างกาย โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเป็นจริง

2. กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่เป็นนักมวย มีความเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ซึ่งขาดของมวยสากลสมัครเล่นที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์แตกต่างกันในด้านความรู้ กติกามวยสากลสมัครเล่น โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าเป็นจริง

3. กลุ่มตัวอย่างผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีมและกลุ่มผู้ชม มีความคิดเหมือนกัน คือมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ซึ่งขาดมวยสากลสมัครเล่นที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ แตกต่างกันในทุกด้านโดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าเป็นจริง

4. กลุ่มตัวอย่าง ผู้ซึ่งขาดมวยสากลสมัครเล่น มีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของ ผู้ซึ่งขาดมวยสากลสมัครเล่นที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์แตกต่างกันในการวางแผนการเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายโดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าความเป็นจริง

วิบูลย์ สุขขานุกิตย (2541) งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของบุคลากร ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้บริหาร จำนวน 45 คน อาจารย์ จำนวน 292 คน และนักศึกษาจำนวน 377 คน รวม 714 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คั้งนี้คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (x) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(S.D) ความแปรปรวนทางเดียว (One Analysis of Variance) โดยการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Schiffe) และทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงาน ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ในระดับ เห็นด้วย
2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ ด้านจุดมุ่งหมายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงาน ด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แตกต่างอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001

วิวัฒน์ เผือกทอง. (2545) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินบาสเกตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม 2 ด้าน คือ บุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์และด้านความสามารถในการตัดสิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬา 160 คน ผู้ฝึกสอน 40 คน และผู้จัดการทีม 20 คน พบว่าคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินบาสเกตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมด้านบุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์และด้านความสามารถในการตัดสิน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินบาสเกตบอลตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านความสามารถในการตัดสินอยู่ในระดับมากที่สุด

ประสิทธิ์ ผลพุกษา (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในปีการศึกษา 2545 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลต่อการเรียนการสอนกิจกรรม พลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 350 คน เป็นนิติตชายจำนวน 110 คน เป็นนิติตหญิง จำนวน 240 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

มีค่าความเชื่อมั่น .89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หากค่าร้อยละและไค-สแควร์ (Chi – Square) กำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนกิจกรรม พลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลางและเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 64.00, 35.10 และ 0.90 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตวิทยาลัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 69.60, 64.60, 62.30 และ 69.40 ตามลำดับ ส่วนด้านหลักสูตรและด้านอุปกรณ์และสถานที่นั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางโดยคิดเป็นร้อยละ 64.90 และ 58.60 ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของนิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน การสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นของนิสิตชายระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน
5. ความคิดเห็นของนิสิตหญิงระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

จิตติกันต์ แก้ววิเศษ (2547) ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ควบคุมทีม 50 คน ผู้ฝึกสอน 40 คน และนักกีฬา 246 คนรวมทั้งสิ้น 336 คน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเรื่องความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ T และ F ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขัน พบว่า ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 โดยรวม อยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 9 ข้อ โดยข้ออยู่ในระดับมาก 3 ข้อแรก คือบุคลากรในด้านการจัดการแข่งขันสามารถจัดการแข่งขันตามระเบียบของคณะกรรมการ 30 บริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยบุคลากรมีความรับผิดชอบ
2. ด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ใน

ระดับมากที่สุด 3 ข้อ ปานกลาง 5 ข้อ โดยข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อคือ ความรวดเร็วในการสรุปผลการแข่งขัน มีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน บุคลากรในการประชาสัมพันธ์ มีจำนวนเพียงพอ

3. ด้านสนามและอุปกรณ์การแข่งขัน พบว่า ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ปานกลาง 4 ข้อ และน้อย 1 ข้อ โดยข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อคือ ความเหมาะสมของสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน สนามแข่งขันมีอากาศถ่ายเทและแสงสว่างเพียงพอ มีอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันเพียงพอ

4. ด้านการรักษาพยาบาล พบว่า ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ปานกลาง 5 ข้อ โดยข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อคือ มีแพทย์หรือเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามการแข่งขันทุกสนาม แข่งขันกับสถานพยาบาลในการนำส่งผู้ป่วยอย่างดี

5. ด้านที่พักและอาหาร พบว่า ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ปานกลาง 9 ข้อ โดยข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อคือ สถานที่พักมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและอำนวยความสะดวกแก่นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ สถานที่พักมีความสะอาดและถูกสุขลักษณะมีห้องน้ำเพียงพอและแยก ชาย – หญิง

ภัทร์ ภัทร์จิตินุรักษ์ (2547) ความคิดเห็นของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการเดินทางพบว่า ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขัน รอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 6 ข้อ โดยข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อคือ ระยะทางที่พักนักกีฬากับสนามการแข่งขัน ไกลเกินไปการจราจรติดขัดระหว่างเดินทางไปสนาม เจ้าภาพมีการเตรียมยานพาหนะเพียงพอต่อการรับ – ส่งไปยังสนามแข่งขันที่มีต่อการฝึกเทควันโดในเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกองการมัธยมศึกษา เป็นเพศชายจำนวน 225 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 275 คน รวมทั้งสิ้น 500 คน ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร เห็นด้วยกับการที่เพศหญิงฝึกเทควันโด คิดเป็นร้อยละ 97.20 โดยเยาวชนชายเห็นด้วยร้อยละ 95.11 เยาวชนหญิงที่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 98.90 นอกจากนี้ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการฝึกเทควันโดในเพศหญิงในเรื่องอื่น ๆ มีดังนี้

1. ช่วงอายุที่เหมาะสมกับการเริ่มฝึกควรอยู่ระหว่าง 7-12 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.20 2. ควรให้เพศหญิงและเพศชายฝึกรวมกัน คิดเป็นร้อยละ 64.40 3. ควรแยกการฝึกเฉพาะที่เริ่มหัดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 76.80 คุณลักษณะด้านวิชาการและบริหารสังคมโดยรวม ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา คุณลักษณะที่เป็นจริงเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.79 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เห็นด้วยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 99.27

ขจรจิตร ตะหมั่ง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีผลต่อโครงการพลศึกษาในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาตรง ปีการศึกษา 2547 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อโครงการพลศึกษาในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาตรง ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 240 คน และ เพศหญิง 342คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีความคิดเห็นในระดับมาก ร้อยละ 47.39, 46.96 และ 45.87 ตามลำดับ
2. นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามเพศ 2.1 เพศชาย ในความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีความคิดเห็นในระดับมาก 2.2 เพศหญิง ในความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีความคิดเห็นในระดับมาก
3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับชั้น 3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาในชั้นเรียนความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีความคิดเห็นในระดับมาก 3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาในชั้นเรียนความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ความคิดเห็น 3.2 ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีความคิดเห็นในระดับมาก 3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาในชั้นเรียนความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีความคิดเห็นในระดับมาก

ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และ รัชณี ขวัญบุญจัน (2549) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาจากกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย ข้าราชการบำนาญ อาจารย์ในระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาและคณะกรรมการการกีฬาอาชีพ และกลุ่มเอกชน โดยสัมภาษณ์เชิงลึก 3 ท่าน และตอบแบบสอบถามพร้อมแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระอีก 3 ท่าน รวมเป็น 6 ท่านในรอบแรก นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 16 ท่าน ตอบและจัดทำสนทนากลุ่ม เพื่อรับฟังความคิดเห็น จากที่ประชุมในรอบสอง แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงจากการสนทนากลุ่มให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 24 ท่าน ตอบในรอบสุดท้ายวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเห็นด้วยกับปัจจัยทั้ง 6 ด้านและองค์ประกอบย่อย และต้องการให้มีการจัดอันดับความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านและให้

มีองค์กรที่รับผิดชอบด้านพลศึกษาและกีฬาโดยตรง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขึ้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ มีความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าดัชนีความสอดคล้องส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 0.83-1.00 ซึ่งมีความตรงระดับดีมาก ผู้ทรงคุณวุฒิโดยรวมมีความเห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขึ้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ากลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชนมีความเห็นด้วยต่อปัจจัย 5 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน ยกเว้นด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา การจัดอันดับความสำคัญของปัจจัยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านนโยบายและการบริหารงานด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ทางการออกกำลังกาย/กีฬา ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน

แสงทอง หอมสวาสดี (2550) ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้ควบคุมทีมที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 100 คน ครูผู้ควบคุมทีมจำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนระดับ ประถมศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.90, 40.42 และ 46.10 ตามลำดับ ส่วนด้านบุคลากรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.17 2. ความคิดเห็นของครูผู้ควบคุมทีมโรงเรียนที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.15, 39.92 และ 41.15 ตามลำดับ ส่วนด้านงบประมาณมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.10 3. ความคิดเห็นระหว่างครูผู้ควบคุมทีมที่มีวุฒิทางพลศึกษาและครูผู้ควบคุมทีมที่มีวุฒิทางการศึกษาอื่นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ไม่แตกต่างกัน

เมธพร นาคะสรรค์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนบ้านสำนักไม้เรียบ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความคิดเห็นของครูฝึก ครู นักกีฬาและคณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนบ้านสำนักไม้เรียบ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช และ
2. เพื่อประมวลข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 77 คน ประกอบด้วย ครูฝึก 3 คน ครู 15 คน นักกีฬาเซปักตะกร้อ 45 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม ความคิดเห็นในการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 1 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นในการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศตามความคิดเห็นของครูฝึก ครู นักกีฬาและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนบ้านสำนักไม้เรียบโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย(=3.74) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ มีค่าเฉลี่ย(=3.98) ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (=3.88) ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ มีค่าเฉลี่ย (=3.87) และด้านความร่วมมือ การดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ย (=3.29) ตามลำดับและเมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

- 1.1 ความคิดเห็นของครูฝึกเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย (=3.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยในด้าน ต่าง ๆ อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของกีฬา เซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (=4.14) ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อ สู่ความเป็นเลิศ (= 3.90) ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (=3.79) และด้านความร่วมมือการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่นมีค่าเฉลี่ย (=3.00) ตามลำดับ

- 1.2 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย (=3.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของกีฬา เซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (= 4.02) ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานกีฬา เซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (=3.94) ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (= 3.86) และด้านความร่วมมือการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่นมีค่าเฉลี่ย (=3.01) ตามลำดับ

- 1.3 ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย (=3.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยในด้าน ต่าง ๆอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความร่วมมือ การดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น (=3.99) ด้านการ

บริหารและการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (=3.89) ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ (= 3.87) และด้านจุดมุ่งหมายของกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (=3.69) ตามลำดับ

1.4 ความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย (=3.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (=4.08) ด้านบทบาทหน้าที่ การดำเนินงานกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (=3.92) ด้านการบริหารและการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศมีค่าเฉลี่ย (= 3.81) และด้านความร่วมมือการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่นมีค่าเฉลี่ย (=3.16) ตามลำดับ

2. ประมวลข้อเสนอแนะในการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศตามความคิดเห็นของ ครูฝึก ครูนักกีฬาและคณะกรรมการสถานศึกษา มีประเด็นสำคัญ ที่ควรขอความร่วมมือกับ กรมพลศึกษาหรือโรงเรียนกีฬา ในการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อเพื่อพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ ควรส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถด้านกีฬาเซปักตะกร้อเข้าสู่สังกัดหรือสโมสรกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยเพื่อผลักดันให้เป็นนักกีฬาอาชีพ ควรขอความร่วมมือ จากเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนทุนส่งเสริมการกีฬาของโรงเรียน ควรส่งเสริมกีฬา ที่หลากหลายตามความสามารถและความสนใจของนักเรียน ควรมีผู้ฝึกซ้อมที่มีความสามารถและมีประสบการณ์การเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อในระดับต่าง ๆ มาฝึกซ้อม ควรมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาด้านกีฬาเซปักตะกร้อที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นที่ยอมรับเพื่อผลักดันกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ควรให้อำนาจในการตัดสินใจและเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ฝึกซ้อมและนักกีฬาเพิ่มมากขึ้น ควรปลูกฝังทัศนคติ คุณธรรมและจริยธรรมพื้นฐานของนักกีฬาในเรื่อง การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เชื้อฟังกู้ฝึกซ้อมและมีความรับผิดชอบ ควรเตรียมผลิตนักกีฬาเซปักตะกร้อรุ่นใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ควรส่งเสริมการฝึกทักษะพื้นฐานที่ตรงกับความสามารถพิเศษของเด็กตั้งแต่ระดับอนุบาล และควรจัดให้โรงเรียนเป็นฐานการเรียนรู้ด้านกีฬาเซปักตะกร้อของชุมชนและท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ชุนเมคเกอร์ (Shoonmaker, 1981) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การจัดโครงการแข่งขันกีฬา”ระหว่างวิทยาลัยในวิทยาลัยคริสเตียนที่คัดสรร โดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ผู้จัดโปรแกรมพลศึกษา ในวิทยาลัยคริสเตียนในตอนกลางวันของแอตแลนติก และตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติ (National Christian Collage Athletic Assciation) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดการและการดำเนินการกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในวิทยาลัยเหล่านี้ “ไม่” ได้ยึดถือหลักการต่างๆ มากนัก และการสนับสนุนหลักการต่างๆ ให้ได้ผลนั้น อยู่ที่การประสานงานกันอย่างดี สำหรับสมาคมกีฬาวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาตินั้น ไม่ค่อยให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยคริสเตียนขนาดเล็กเท่าที่ควร

แคลนยอน และก๊อด (อ้างในประวัติ เส็งขาว, 2530) ได้ศึกษานักกีฬาชั้นแนวหน้าของวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้ชาย ณ มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน เพื่อวัดปัจจัยที่ทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในการกีฬา ข้อมูลได้แสดงให้เห็นว่า อิทธิพลของพ่อแม่มีความสำคัญมากที่สุด และเพิ่มมากขึ้นในระดับอุดมศึกษาการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การสนับสนุนที่ได้รับจากตัวแทนการอบรมเรียนรู้นั้นผันแปรไปตามประเภทกีฬา

โช (Cho, 1990) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของนักกีฬาชาติเกาหลีและโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช 35 คน ซึ่งโค้ชจำนวน 19 คน เป็นโค้ชกีฬาประเภททีมและอยู่ในระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่งเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาติไทยเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีต่อทัศนคติเห็นด้วยให้การสนับสนุนในการเตรียมตัว ในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาวะสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไปรวมทั้งในด้านทั่ว ๆ ไป
3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี ในกีฬาที่ไม่ปะทะและกีฬาประเภททีม มีความเห็นด้วยอย่างมาก ในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ต้องปะทะและนักกีฬาประเภทบุคคล
4. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาเพศชาย
5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีมีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
6. โค้ชทีมชาติเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา

กูลด์ และคณะ (Gould; et al. 2005 . Abstract) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพและสถานภาพทางสังคมที่ผู้ฝึกสอนกีฬาในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมีและศึกษาความเข้าใจของผู้ฝึกสอนต่อบทบาทของตนเองที่สามารถพัฒนาทักษะของนักกีฬา โดยสำรวจจากผู้ฝึกสอนในระดับมัธยมจำนวน 154 คน จาก 7 ชนิดกีฬา ผลสรุปว่า เรื่องที่ผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญที่สุดคือ เรื่อง จิตวิทยา การพัฒนาทางสังคม ทักษะการสอนพลศึกษาและการพัฒนาการทางกาย ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ฝึกสอนที่ทำงานระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คือ ไม่ประสบความสำเร็จในการสร้างความรับผิดชอบในตนเอง การขาดแรงจูงใจ จริยธรรมในการทำงาน ขาดความสามารถในการสื่อสาร ทักษะการฟัง ปัญหากับผู้ปกครองและระดับผลการเรียนที่ไม่ดีผลจากการวิจัยนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาให้กับผู้ฝึกสอนในระดับมัธยมและการพัฒนาการศึกษาทางในอนาคตเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สแตนเซล (Stenzel. 2005 . Abstract) ได้วิจัยเรื่องการการรายงานผลด้วยตนเองเกี่ยวกับคุณภาพและบุคลิกภาพผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คิววีชั้น 3 ของมหาวิทยาลัย เป็นการวิจัยเฉพาะกรณีกับผู้ฝึกสอน 6 คน ที่อยู่ในสถาบันขนาดใหญ่เป็นสถาบันที่อยู่ในเขตเมืองและคาทอลิกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ 27 รวมทั้งการสังเกตโดยตรง ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพและบุคลิกภาพของผู้ที่แสดงบทบาทเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ประสบความสำเร็จคือ ความสามารถในการคิดของนักกีฬา ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการกำหนดและการสื่อสารสิ่งที่คาดหวังต่อผู้เล่นและทีม การมีจริยธรรม มีความสามารถในการคิดของนักกีฬาให้ฝึกหนักมีความอดทนต่อความยากลำบาก มีบุคลิกภาพของตน เป็นผู้ประนีประนอมมีความรู้ความสามารถในการสอน ความรู้และทักษะกีฬาให้แก่ นักกีฬาเป็นผู้ที่มีมุมมองทางบวกต่อบทบาทของนักกีฬา

แมกเรย์ (McRae. 2005 . Abstract) โดยมีความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่ออธิบายบุคลิกภาพของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามืออาชีพ โดยเลือกผู้ฝึกสอนกีฬา 1 คน จาก 5 คน ของกีฬาลิเก้ในอเมริกาเหนือ ซึ่งเป็นผู้ที่สามารถทำให้ทีมได้ชนะเลิศและมีการบันทึกผลของการปฏิบัติหน้าที่ในการที่ทำให้ทีมประสบความสำเร็จเอาไว้ งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาพถ่ายและชีวประวัติการหาค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูล คือ การตรวจสอบเนื้อหา การตรวจสอบความถูกต้องโดย เพื่อนร่วมงานการสรุปรายงานประจำสัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามีดังนี้

1. กำหนดและนิยามบทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอนให้ชัดเจน
2. มีความเข้าใจว่ากีฬาเป็นเพียงเกมส์การเล่นไม่ใช่ชีวิตจริง
3. ให้คุณค่าของความสามัคคีกัน ในทีม
4. มีวิธีการใช้ภาวะผู้นำหลายวิธี
5. ซื่อสัตย์ต่อตนเอง
6. มีความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับนักกีฬา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่าการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนา กีฬาชาติของชาติ ต้องมีปัจจัยในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรทางการกีฬา ด้านสนามอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความร่วมมือของประชาชน/ ชุมชน อันจะส่งผลถึงการพัฒนากีฬาของชาติต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการนำเสนอเป็นขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 1,200 คนในการสุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan (อ้างถึงในธานินทร์ ศิลป์จารุ 2549) และวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างประชากร 291 คน ผู้ฝึกสอนของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 25 คน ผู้วิจัยใช้ได้ประชากรทั้ง 25 คนและนักกีฬา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจำนวน 220 คนในการสุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan (อ้างถึงในธานินทร์ ศิลป์จารุ 2549) และวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 140 คน รวมทั้งหมด 456 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ
3. ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนากีฬาของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ การพัฒนากีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 นำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ
3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหาความเที่ยงตรง (validity) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจากศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วนำไป Try – Out กับบุคลากร และนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .98

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ส่งข้อมูลไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 456 ชุดและได้รวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง จำนวน 456 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องแล้วนำไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำเสนอเป็นแบบความเรียง
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance) หากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอเป็นแบบความเรียง

โดยกำหนดคะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนเป็น 4 ระดับ ดังนี้
เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจ
 บัณฑิตส์ เพื่อความเป็นเลิศ ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตส์
 เพื่อความเป็นเลิศ ระดับเห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจ
 บัณฑิตส์ เพื่อความเป็นเลิศ ระดับไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย
 ธุรกิจบัณฑิตส์ เพื่อความเป็นเลิศ ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายของข้อมูลโดยเกณฑ์ ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.00 หมายถึงว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึงว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึงว่าอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึงว่าอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา นโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อ
ความเป็นเลิศ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบ
Check List

ตอนที่ 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
เพื่อความเป็นเลิศของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้าน

1. ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการศึกษา เพื่อความเป็นเลิศ
3. ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

ตอนที่ 3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับ
นโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

ตอนที่ 4. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนา
กีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. บุคคลากรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	291	63.82
2. ผู้ฝึกสอน	25	5.48
3. นักกีฬา	140	30.70
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ พบว่า สถานภาพส่วนใหญ่เป็นบุคคลากรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คิดเป็นร้อยละ 63.82 รองลงมาเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 30.70 และเป็นผู้ฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 5.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศชาย	312	68.42
2. เพศหญิง	144	31.58
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศพบว่า สถานภาพส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 31.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุต่ำกว่า 18 ปี	0	0.00
2. อายุระหว่าง 18 - 22 ปี	300	65.79
3. อายุระหว่าง 23 - 27 ปี	60	13.16
4. อายุระหว่าง 28 - 32 ปี	25	5.48
5. อายุระหว่าง 33 - 37 ปี	35	7.68
6. อายุระหว่าง 38 - 42 ปี	18	3.95
7. อายุระหว่าง 43 - 47 ปี	5	1.10
8. อายุระหว่าง 48 - 52 ปี	3	0.66
9. อายุระหว่าง 53 - 57 ปี	4	0.88
10. อายุมากกว่า 58 ปีขึ้นไป	6	1.32
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุพบว่าส่วนใหญ่มีอายุอายุระหว่าง 18 - 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.79 รองลงมามีอายุระหว่าง 23 - 27 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.16 และมีอายุระหว่าง 33 - 37 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.68 ตามลำดับ

ตอนที่ 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อ
ความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้าน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬา
ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย

รายการ	บุคลากรของมหาวิทยาลัย		
	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.56	.46	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการศึกษา เพื่อความเป็นเลิศ	3.52	.45	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.50	.32	เห็นด้วย
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น	3.48	.54	เห็นด้วย
รวม	3.52	.44	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศ ($x = 3.56$) รองลงมาคือ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการศึกษา เพื่อความเป็นเลิศ ($x = 3.52$)
ส่วนอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
($x = 3.50$) และ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ($x = 3.48$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ ของผู้ฝึกสอน

รายการ	ผู้ฝึกสอน		
	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.62	.61	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ	3.54	.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.57	.52	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น	3.51	.46	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.56	.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 5 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ ของผู้ฝึกสอน ในภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ($x = 3.62$) ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ($x = 3.57$) ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ ($x = 3.54$) และด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ($x = 3.51$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬา
ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ ของนักกีฬา

รายการ	นักกีฬา		
	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.76	.76	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ	3.55	.53	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	3.61	.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น	3.73	.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.52	.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 6 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ ของนักกีฬา ในภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ($x = 3.76$) ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ($x = 3.73$) ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ($x = 3.61$) และด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ ($x = 3.55$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านนโยบายของการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	.99	2	.59	.67
ภายในกลุ่ม	135.67	453	.89	
รวม	136.67	455		

จากตารางที่ 7 พบว่าความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านนโยบายของการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการศึกษา เพื่อความเป็นเลิศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3.05	2	.58	.87
ภายในกลุ่ม	137.27	453	.67	
รวม	140.32	455		

จากตารางที่ 8 พบว่าความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการศึกษา เพื่อความเป็นเลิศไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	.97	2	.59	.61
ภายในกลุ่ม	139.60	453	.98	
รวม	140.58	455		

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	.91	2	.69	.78
ภายในกลุ่ม	129.16	453	.88	
รวม	130.78	455		

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ตอนที่ 4. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

จากความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศพอสรุปได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศที่แน่นอน เพื่อเป็นทิศทางดำเนินงานให้เป็นที่ไปตามนโยบาย
2. มหาวิทยาลัยควรมีควรมีบทบาทในเข้าร่วมการจัดการและแข่งขันกีฬาระดับชาติเพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคลากร มีประสบการณ์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ไม่เฉพาะการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้น
3. ผู้บริหารและคณะกรรมการการกีฬาของมหาวิทยาลัย จะต้องถือเป็นนโยบายและจัดทำเป็นแผนงาน เพื่อให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกิดการตื่นตัว สนใจและปฏิบัติตาม
4. ผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ควรประสานความร่วมมือกับคณะต่าง ๆ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เพื่อความ
เป็นเลิศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการนำเสนอเป็นขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 1,200 คนในการสุ่ม
ตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan (อ้างถึงใน
ธานินทร์ ศิลป์จารุ 2549) และวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างประชากร 291 คนผู้
ฝึกสอนของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 25 คน ผู้วิจัยใช้ได้ประชากรทั้ง 25 คนและนักกีฬา มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์จำนวน 220 คนในการสุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ
R.V.Krejcie และ D.W.Morgan (อ้างถึงในธานินทร์ ศิลป์จารุ 2549) และวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random
Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 140 คน รวมทั้งหมด 456 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยแบ่งออกเป็น
3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อ
ความเป็นเลิศ ของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ
3. ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนา
กีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อความเป็นเลิศ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนากีฬาของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ การพัฒนากีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 นำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ
3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหาความเที่ยงตรง (validity) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจากศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วนำไป Try – Out กับบุคลากร และนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .98

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ส่งข้อมูลไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 456 ชุดและได้รวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง จำนวน 456 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องแล้วนำไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำเสนอเป็นแบบความเรียง
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance) หากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ้
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอเป็นแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ พบว่าสถานภาพส่วนใหญ่ เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 63.82 รองลงมาเป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.70 และเป็นผู้ฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 5.48 ตามลำดับ

2. จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศแสดง ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศพบว่าสถานภาพส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 31.58 ตามลำดับ

3. จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุแสดง ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุพบว่าส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 18 - 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.79 รองลงมามีอายุระหว่าง 23 - 27 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.16 และมีอายุระหว่าง 33 - 37 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.68 ตามลำดับ

ตอนที่ 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน

1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของบุคลากรมหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ รองลงมาคือ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้าน การกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ ส่วนอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการบริหารและ พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของผู้ฝึกสอน พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและ โครงการ พัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของผู้ฝึกสอน ในภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือด้าน นโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านบทบาทหน้าที่ การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ และด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ตามลำดับ

3. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของนักกีฬา พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ของนักกีฬา ในภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ ตามลำดับ

ตอนที่ 3. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

จากความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศพอสรุปได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศที่แน่นอน เพื่อเป็นทิศทางดำเนินงานให้เป็นที่ไปตามนโยบาย
2. มหาวิทยาลัยควรมีควรมีบทบาทในเข้าร่วมการจัดการและแข่งขันกีฬาระดับชาติเพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคลากร มีประสบการณ์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ไม่เฉพาะการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้น
3. ผู้บริหารและคณะกรรมการการศึกษาของมหาวิทยาลัย จะต้องถือเป็นนโยบายและจัดทำเป็นแผนงานเพื่อให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกิดการตื่นตัว
4. ผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ควรประสานความร่วมมือกับคณะต่าง ๆ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ

1. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศพบว่าความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศพบว่าความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านการบริหารและพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านการบริหารและพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความเป็นเลิศ ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและมีประเด็นที่น่าสนใจ จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. ด้านนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความเป็นเลิศ บุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่งซึ่งจะเห็นได้ว่านโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความเป็นเลิศ นั้นจะต้องมีความชัดเจนและมีความสำคัญต่อโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของคณะกรรมการการกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในการพัฒนากีฬาของสถาบันอุดมศึกษาโดยการปรับปรุงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ให้เป็นสากลมุ่งเน้นความเป็นเลิศและความสามัคคี (มหาวิทยาลัยรามคำแหง แนะนำหัวหมากเกมส์, 2541) ตรงกับเป้าหมายโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายกิจการนักศึกษา, 2539) ความว่า ส่งเสริมให้นิสัยของโครงการพัฒนากีฬาชาติ มีการพัฒนาจิตความสามารถ มีโอกาสฝึกซ้อม ด้านการกีฬา ให้สูงยิ่งสูง และพร้อมรับใช้ชาติ นอกจากนี้ ฟินิจ กุลละวณิช (2539) กล่าวว่า นักกีฬาที่จะเป็นเลิศทางกีฬาได้นั้น ขึ้นอยู่ที่ได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับมติของคณะกรรมการ จัดทำแผนพัฒนากีฬา

แห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550 - 2554) ซึ่งมีแนวทางว่า ส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันหรือเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการพัฒนามาตรฐานแก่นักกีฬา ให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์มากขึ้น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2551)

2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

บุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยเองมีความคิดเห็นว่าด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ควรมีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน ซึ่งจะเป็แนวทางหนึ่งที่จะพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศได้ และการที่จะพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศนั้น ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องทราบบทบาทและหน้าที่ในการดำเนินงานของตนเอง เพื่อสนองนโยบายของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในด้านการส่งเสริมกีฬา การจัดระบบการดำเนินกิจกรรมการกีฬา และการควบคุมการกีฬา เป็นต้นซึ่งสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของการกีฬาแห่งประเทศไทยคือการส่งเสริมกีฬา การจัดระบบการดำเนินกิจกรรมการกีฬา และการควบคุมการกีฬา การพัฒนาสถานกีฬาและสถานออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สวัสดิการการกีฬา ความช่วยเหลืออุดหนุนสมาคมและสถาบันการกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2551)

3. ด้านบริหารและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

บุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ชัยวัฒน์ คำนวน จากการประชุมสัมมนาบุคลากรกีฬามหาวิทยาลัย กล่าวว่านโยบายบริหารกีฬาแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง ในสถาบันอุดมศึกษา น่าจะมีศูนย์ สำนักกีฬาให้เด่นชัด มีผู้บริหารด้านกีฬาโดยเฉพาะจะทำให้การส่งเสริมกีฬาเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในมหาวิทยาลัยเอง และระหว่างสถาบันฯ จะทำให้เป้าหมายชัดเจนยิ่งขึ้น และสนับสนุนผลการประชุมสัมมนาคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 15-16 มิถุนายน 2539 ณ โรงแรมรอยัล จอมเทียน รีสอร์ท เมืองพัทยา เรื่องการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารและพัฒนากีฬามหาวิทยาลัยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ทบวงมหาวิทยาลัยต้องถือเป็นนโยบายที่จะให้ทุกมหาวิทยาลัยมีหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่บริหารพัฒนา และบริหารกิจกรรม ซึ่งอาจจัดได้แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมในแต่ละมหาวิทยาลัยโดยหน่วยงานนี้ ต้องมีฐานะเทียบเท่า กอง ซึ่งอาจจะเรียกว่า กองพัฒนากีฬา กองกีฬาและสุขภาพ หรือกองกีฬาและอนามัยตามความเหมาะสม (คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย, 2539) มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ได้ดำเนินการในเรื่องนี้มาแล้ว สามารถทำให้การบริหารและการพัฒนากีฬามีผลสัมฤทธิ์ในทางที่ดีขึ้น

4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

บุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมบัติ กาญจนกิจ (2533) ได้กล่าวว่า การวางแผนการส่งเสริมพัฒนากีฬาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติประเทศนั้น จะต้องมีการปูพื้นฐานที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ และต้องได้รับความร่วมมือหลายฝ่าย การร่วมมือทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชนต่าง ๆ ถือเป็นแนวทางที่สำคัญในการที่จะพัฒนากีฬาของสถาบันสู่ความเป็นเลิศได้ สันนิษฐาน งานวิจัยของ นพพร ศรีรินทร์ (2535) พบว่า มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ด้านการวางแผนพัฒนากีฬาการจัดการแข่งขัน การฝึกอบรมบุคลากร วิทยาศาสตร์การกีฬา อาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ ซึ่งสนับสนุนความคิดเห็นของ ผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทย เฉลิมชัย บุญรักษา (2538) ให้ความคิดเห็นในการสัมมนาเรื่อง การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ทิศทางการพัฒนา ว่าต้องการเห็นกีฬามหาวิทยาลัยมีความมุ่งหมายเด่นชัดทั้งความสามัคคีและความเป็นเลิศทางการกีฬา โดยที่ทางการกีฬาแห่งประเทศไทยจะให้การสนับสนุนทุกๆ ด้าน ซึ่งก็เป็นไปตามแนวทางพัฒนากีฬา ตามโครงการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ร่วมกับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และการกีฬาแห่งประเทศไทย จัดฝึกอบรมประกาศนียบัตรผู้ฝึกสอนกีฬานานาชาติทั้งหมด 6 สาขา เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้ฝึกสอนกีฬาของไทยมีโอกาสพัฒนาตัวเองโดยวิทยากร แห่งสหรัฐอเมริกา คือการจัดการบริหารการเงินการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมสมรรถภาพร่างกายเพื่อการกีฬา และหลักการใช้น้ำหนัก และแรงต้านในการฝึกกล้ามเนื้อกีฬา นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการพัฒนากีฬาสถาบันอุดมศึกษา (มดิชน, 2540)

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาจากผลการวิจัยพบว่าด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศด้าน ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ชัยรัตน์ คำนวน จากการประชุมสัมมนา เรื่องนโยบาย แนวทางการพัฒนากีฬามหาวิทยาลัย ว่า แนวทางที่สำคัญสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะมุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านวิชาการ ในอันที่จะสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่สถาบันฯ ซึ่งเป็นไปตามค่านิยมของสังคม ส่วนด้านกีฬา สถาบันอุดมศึกษาของ เอกชน สามารถใช้ความเป็นเลิศด้านกีฬา เป็นสื่อประชาสัมพันธ์สถาบันฯ ได้เป็นอย่างดี (คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย, 2539)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศพอสรุปได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศที่แน่นอน เพื่อเป็นทิศทางดำเนินงานให้เป็นที่ไปตามนโยบาย
2. บุคลากรที่เกี่ยวข้องควรมีควมมีบทบาทในเข้าร่วมการจัดการแข่งขันกีฬาระดับมหาวิทยาลัยหรือระดับชาติ เป็นต้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรให้มีประสบการณ์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ไม่เฉพาะการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้น
3. ผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อความเป็นเลิศ ควรประสานความร่วมมือกับคณะต่าง ๆ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

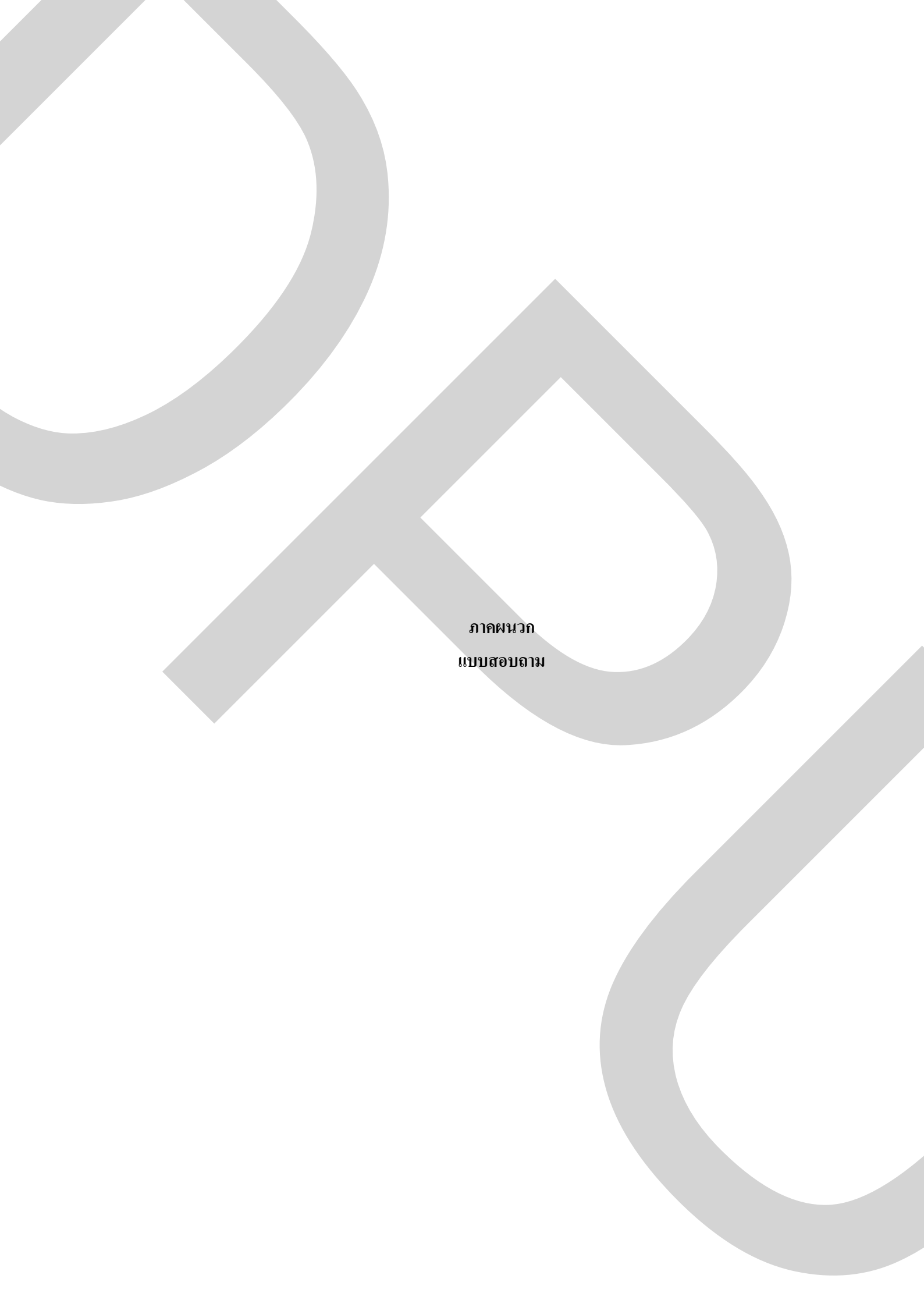
1. ศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบ การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บรรณานุกรม

- การศึกษาแห่งประเทศไทย. (2551) **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554)**, กรุงเทพมหานคร : (อัครา)
- ..... (2541) **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (2540-2544)**, กรุงเทพมหานคร : (อัครา)
- ..... (2533) **กฎหมาย กฎกระทรวง ข้อบังคับ การศึกษาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2533)** สำนักนายกรัฐมนตรี
- เกษม นครเขตต์. (2532) **การพัฒนาความเป็นเลิศทางการศึกษา ความพยายามที่ต้องพัฒนา**. วารสารสุโขทัยศึกษาพลศึกษาและนันทนาการ. 15 (เมษายน 2532) : 117-118
- กีฬา. (2541) **สยามโพสต์** (18 ธันวาคม 2541) : 8.
- จอร์จ ตระหงษ์ (2548) **ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีผลต่อโครงการพลศึกษาในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาตรง ปีการศึกษา 2547**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ขอนแก่น, มหาวิทยาลัย. กองแผนงาน.(2539) **แนวคิดทิศทางและกระบวนการสรรหาใหม่ การวางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8**. สถาบัน.
- คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. (2539) **การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริการและพัฒนากีฬาในมหาวิทยาลัย**. โรงแรมรอยัลจอมเทียนรีสอร์ท เมืองพัทยา. (อัครา)
- ครองชัย พรหมเทพ. (2540) **การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ครั้งที่ 1 ณ สถาบันราชภัฏสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จุฬาลงกรณ์, มหาวิทยาลัย. ฝ่ายกิจการนิสิต. (2539) **โครงการพัฒนากีฬาชาติ**. กรุงเทพมหานคร:สถาบัน (อัครา).
- ชาญชัย เรื่องจอร์.(2536) **กีฬาเป็นยาวิเศษ**. วารสารดวงแก้ว วิทยาลัยครูสงขลา. 2 (มกราคม-มีนาคม 2536) : 22-23
- ณัฐพงษ์ ชูทัย. (2526) **การศึกษากิจกรรมกีฬาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นพพร สอนสม.(2537) **สภาพและปัญหาการบริหารชมรมกีฬาสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพร ศรีรินทร์. (2535) **แนวทางการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้า(พ.ศ.2535-2545) ของศูนย์กีฬาโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปรีชา พงษ์เพ็ง.(2535). การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประวัตติ เสงี่ยม.(2530). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ประนัย จันทรประดิษฐ์.(2524). บทบาทของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2510 – 2522) กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประสิทธิ์ ผลพุดกษา (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในปีการศึกษา 2545. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2493 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2521). กรุงเทพมหานคร.
- พีรพงศ์ บุญศิริ.(2536). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- พินิจ กุลวนิช.(2539). THAI DELEGATION กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน ครั้งที่ 9.
- พรพิมล พงศ์สุวรรณ.(2527). ลักษณะความเป็นผู้นำ และความรู้ความเข้าใจกับการพัฒนาชุมชนของกลุ่มผู้นำในการพัฒนาหมู่บ้านที่อยู่ในโครงการนักศึกษาฝึกสอน เพื่อพัฒนาหมู่บ้านของวิทยาลัยบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ถนอมวงศ์ ถุญจน์เพชร และ รัชณี ขวัญบุญจัน (2549) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย.(2553). แม็คโดมเกมส์. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ 2549 การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS พิมพ์ครั้งที่ 5 บริษัท วิ. อินเตอร์พรีนซ์
- ภัทร์ ภัทร์ฐิตินุรักษ์ (2547) ความคิดเห็นของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ฐิติกานต์ แก้ววิเศษ. (2547). ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต่อการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วีรวัฒน์ เผือกทอง. (2545) คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินบาสเกตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- รามคำแหง, มหาวิทยาลัย. (2541). แนะนำห้วหมากเกมส์. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน.
- เมธพร นาคะสรณ์ (2550). การพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนบ้านสำนักไม้เรียม.

- วิบูลย์ สุขยานุศิษฐ์.(2541) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของบุคลากร ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สมบัติ กาญจนกิจ.(2533).การเตรียมศักยภาพของนักกีฬาไทย.วารสารการกีฬา.การกีฬาแห่งประเทศไทย. 1 (ตุลาคม 2533) : 75
- สมศักดิ์ เสียงหลาย (2540) คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของ ผู้ชี้ขาดมวยสากลสมัครเล่น ในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 19 ปี พ.ศ. 2538. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- แสงทอง หอมสวาสดี (2550) ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้ควบคุมทีมที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- Cho, Kwang Min. (1990, November). “ Attitude of Korean Nation Athletes and Coaches Athletics Prticipation, ” **Dissertation Abstracts**. 52. (5) : 1679.
- Gould, Daniel; et al. (2005). **Future Direction in Coaching Life Skills : Understanding High School coaches’ Views and Needs (Abstract)**. Retrieved June 11, 2007, from <http://www.coach.cu> . Haase,
- McRae, Amy Eilean. (2005). **The key to success : Coaching Styles of professional Championship Team Sport Coaches (Abstract)**. California State University, Fresno, 2005. Retrieved July 13, 2006, from <http://proquest.umi.com> .
- Stenzel, Tyrone. (2005). **Self-reported Qualities and Characteristics of Selected Successful Team Sport Coaches at a Division III University : A Phenomenological Study (Abstract)**. University of St. Thomas (Minnesota). Retrieved July 13, 2006,
- Shoomaker, Layton. (October 1981). Intercollegiate athletic mangementin selected christam colleges. **Dissertation Abatracts International**. 42 (October 1981)

ภาคผนวก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

นโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความ เป็นเลิศ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษานโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความ เป็นเลิศ ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความ เป็นเลิศและเพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยในครั้งนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถาม ให้ครบทุกข้อตามความเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับแต่จะนำไปประมวลและแปลผลในลักษณะรวมเท่านั้น แบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความ เป็นเลิศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ
2. ด้านบทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ
3. ด้านการบริหารและพัฒนากีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ
4. ด้านความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเพื่อความ เป็นเลิศ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม**คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน****1. สถานภาพ**

- ( ) บุคลากรมหาวิทยาลัย
- ( ) ผู้ฝึกสอน
- ( ) นักกีฬา

2. เพศ

- ( ) ชาย
- ( ) หญิง

3. อายุ

- ( ) ต่ำกว่า 25 ปี
- ( ) 25 – 34 ปี
- ( ) 35 – 44 ปี
- ( ) 45 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายและโครงการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เพื่อความเป็นเลิศ
คำชี้แจง ในการแสดงความคิดเห็นแต่ละข้อ ขอให้ท่านปฏิบัติดังนี้

1. ถ้าข้อใดที่ท่านคิดว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ถ้าข้อใดที่ท่านคิดว่า “เห็นด้วย” ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ถ้าข้อใดที่ท่านคิดว่า “ไม่เห็นด้วย” ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ถ้าข้อใดที่ท่านคิดว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่าง

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. จะมีการจัดตั้งเงินเดือนสำหรับนักกีฬา	.....	.....	.....	.....
2. ส่งเสริมนักกีฬาให้มีรายได้พิเศษ นอกเหนือจากการฝึกซ้อม.....	.....	.....	.....	.....

คำอธิบาย

ข้อที่ 1. แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าจะมีการจัดตั้งเงินเดือนสำหรับ นักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในระดับ เห็นด้วย

ข้อที่ 2. แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมนักกีฬาของสถาบันฯ ให้มีรายได้พิเศษนอกเหนือจากการฝึกซ้อมอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย

1. ด้านนโยบายการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. กำหนดนโยบายการพัฒนากีฬาของสถาบันฯ ให้สอดคล้อง กับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติโดยเน้นในแผนการพัฒนากีฬาความ เป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
2. กำหนดแผนงานประจำปีของการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
3. ส่งเสริมนักศึกษาของสถาบันฯ ที่มีความสามารถทางกีฬาให้ ได้รับการฝึกกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
4. ยกย่องมาตรฐานกีฬาของสถาบันฯ ให้ทัดเทียมกับระดับ สากล.....	.....	.....	.....	.....
5. ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาภายในสถาบันฯ ที่เน้นการพัฒนา เพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
6. ส่งเสริมนักกีฬาของสถาบันฯ ที่มีความสามารถเข้าแข่งขันใน ระดับชาติและนานาชาติ.....	.....	.....	.....	.....
7. สนับสนุนงานพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นนโยบาย สำคัญของสถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....

2. บทบาทหน้าที่การดำเนินงานด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การส่งเสริมกีฬาโดยสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีการฝึกซ้อม อย่างเป็นระบบ และเข้าร่วมการแข่งขันมากขึ้น เพื่อคัดเลือก เป็นตัวแทนของสถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....
2. นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศและส่งเสริมความแข็งแรงของนักกีฬา.....	.....	.....	.....	.....
3. จัดให้มีการตรวจเช็คร่างกาย และทดสอบสมรรถภาพ ทางกายอย่างเป็นระบบให้แก่ักกีฬาเป็นระยะอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง หรือตามฤดูกาลแข่งขันของสถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....
4. จัดให้มีศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาของสถาบันฯ ไว้เป็น ศูนย์กลางในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
5. จัดเตรียมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และ อุดมศึกษาเป็นประจำปี โดยเน้นเพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
6. มีโครงการรับนักกีฬา ที่มีความสามารถพิเศษเพื่อเข้าศึกษาใน คณะวิชาต่างๆ.....	.....	.....	.....	.....
7. มีมาตรการคิมนักกีฬาที่มีระดับสูง ให้เล่นกีฬาในนาม สถาบันฯ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถาบัน.....	.....	.....	.....	.....
8. มีการจัดมีกิจกรรมนันทนาการ และการท่องเที่ยว เพื่อการ ผ่อนคลายของนักกีฬา.....	.....	.....	.....	.....
9. จัดให้มีทุนนักกีฬา และสวัสดิการต่าง ๆ แก่นักกีฬาที่สามารถ สร้างชื่อเสียงแก่สถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....

3. การบริหารและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ให้ความสำคัญกับภาระงาน และผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร กีฬาของสถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....
2. จัดตั้งคณะกรรมการบริหารกีฬา ให้สอดคล้องกับ นโยบายและหน้าที่.....	.....	.....	.....	.....
3. มีคณะกรรมการปรึกษาด้านกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ แก่ ผู้บริหารของสถาบันฯ โดยเฉพาะ.....	.....	.....	.....	.....
4. มีกลยุทธ์การบริหารจัดการ ที่ทันสมัย และเกิด ประสิทธิภาพสูงสุดด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
5. สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ เพิ่มเติมเพื่อเข้าร่วม ดำเนินงานด้านการพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
6. จัดจ้างผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถมาพัฒนานักกีฬาของ สถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....
7. เปิดโอกาสให้บริษัทธุรกิจเอกชน เข้าร่วมการพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศของสถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....
8. มีการกำหนดคุณสมบัติการคัดเลือกนักกีฬาแต่ละประเภท อย่าง ชัดเจน เช่น รูปร่าง น้ำหนัก ส่วนสูง ความสารถ ทักษะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฯลฯ.....	.....	.....	.....	.....
9. มีการคัดเลือกนักกีฬาระดับชาติเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันฯ โดยมีค่าตอบแทนเป็นรายเดือน หรือภาคการศึกษา.....	.....	.....	.....	.....
14. จัดให้มีการบันทึกผลการพัฒนาทางด้านสมรรถภาพทางกาย และตรวจเช็คสุขภาพนักกีฬาอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....

3. การบริหารและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
16. จัดทำสถิติผลการแข่งขันของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ.....	.....	.....	.....	.....
17. จัดหอพักนักกีฬาที่เน้นการส่งเสริมการฝึกซ้อมกีฬา.....	.....	.....	.....	.....
19. จัดสรรงบประมาณเพื่อให้จ่ายต่างๆ อย่างเพียงพอในการ พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
20. ให้บริการเอกชนเข้ามาสนับสนุนกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ โดยให้สิทธิในการโฆษณา.....	.....	.....	.....	.....
22. จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดย สนับสนุนจากสมาคมชมรมต่างๆ ภายนอกสถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....
23. จัดให้มีการสอนเสริมเป็นกรณีพิเศษ สำหรับนักกีฬา ตัวแทนของสถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....

4. ความร่วมมือดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ความร่วมมือกับการกีฬา ในด้านวิชาการ และ เทคโนโลยีกีฬา เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
2. ขอรับการสนับสนุนการกีฬาแห่งประเทศไทย ในด้านการ วิทยาศาสตร์การกีฬา กีฬาเวชศาสตร์ เป็นต้น.....	.....	.....	.....	.....
3. ขอความร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ในด้านการจัด โปรแกรมการฝึกซ้อมที่เป็นมาตรฐานสากลในการพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
4. ขอรับการสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ในด้าน การบริหารจัดการระบบการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
5. ความร่วมมือกับสโมสร สมาคมกีฬาสมัครเล่น แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกนักกีฬา ของสถาบันฯ เข้าสู่สังกัด.....	.....	.....	.....	.....
6. ขอความร่วมมือกับสมาคมกีฬาสมัครเล่น แห่งประเทศ ไทยในการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนระดับสูงสำหรับพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศ.....	.....	.....	.....	.....
7. ขอความช่วยเหลือจากเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ ทุนส่งเสริมการกีฬาของสถาบันฯ.....	.....	.....	.....	.....

